

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL III

90

JOI
15 FEBRUARIE 1968
12 PAGINI
2 LEI

Pagina 2:
„PĂRINȚII
VITREGI”
AI JUNIORILOR
DOBROGENI

Pagina 3:
De la o săptămînă
la alta
PE MARGINEA
ȘEDINȚEI
COMITETULUI
FEDERAL

Pagina 4:
APLICAREA AN-
TRENAMENTULUI
ÎN CIRCUIT
ÎN PREGĂTIREA
FOTBALIȘTILOR

Antonescu (Farul) încearcă să iasă cu mingea din „zăvorul” pe care-l pregătesc cei doi jucători de la Portul Constanța
Foto : S. BRAȘOVEANU

Pagina 5:
SUB SEMNUL
NOULUI SISTEM
COMPETIȚIONAL

Paginile 6-7:
ÎN VIZITĂ
LA CÎTEVA ECHIPE
DIN DIVIZIA A

Pagina 9:
ASPECTE
DIN FOTBALUL
AFRICAN

Între-l pe Ion Munteanu, golgeterul competiției organizate de clubul Steaua

COMUNICAT

În ziua de 12 februarie a.c. a avut loc ședința Comitetului F. R. Fotbal. Biroul Federal a prezentat o informare asupra activității desfășurate în perioada 1 august 1967 - 1 februarie 1968. Au fost adoptate o serie de măsuri privind îmbunătățirea activității fotbalistice pentru perioada următoare.

De asemenea, Comitetul Federal a dezbătut proiectul de Statut al Federației române de fotbal.

Comitetul F.R.F. a ales în funcția de președinte al Federației române de fotbal pe tovarășul **Adrian DIMITRIU**.

FIXAREA CALENDARULUI GRUPEI I DIN PRELIMINARIILE C. M. 1970

Din Zürich ni se anunță că în vederea alcătuirii programului meciurilor din grupa I a preliminariilor campionatului mondial 1970, federația elvețiană a luat inițiativa de a organiza o ședință

la care să participe reprezentanții forurilor de specialitate din Portugalia, România, Grecia, și Elveția, care alcătuiesc această grupă. Datele propuse pentru această ședință: 2 și 3 martie, la Zürich.

ÎNTRECERE ÎN SALĂ PENTRU MICI FOTBALIȘTI

În organizarea clubului „Steaua”, s-a desfășurat recent un original concurs pentru cea mai bună echipă de copii de la centrele bucureștene. Jocurile s-au desfășurat, timp de 3 săptămîni, în sala „Politehnica” din Capitală, cu participarea a 10 echipe.

La sfîrșitul acestui campionat a fost declarată învingătoare echipa **STEUA I** (Centrul de copii și juniori „23 August”). Ea n-a avut nici un meci pierdut, iar în finală, a cîștigat partida cu „RAPID” la scorul de 4-1. Echipa posedă talente autentice, ca **Ion Munteanu**, golgeterul competiției cu un activ de 18 goluri!

Media golurilor înscrise este de 3 pentru fiecare meci, la echipele din fruntea clasamentului — Steaua I, Rapid și Steaua II. Au fost premiați, în afara învingătorilor, și alți 10 mici fotbaliști, care s-au evidențiat în timpul concursului.

În dorința de a edita un volum jubiliar cu prilejul împlinirii a 50 de ani de activitate (care se împlinesc în luna septembrie 1969) clubul sportiv Universitatea Cluj face — pe această cale — un călduros apel către toți cei care pot să ofere clubului date din activitatea lui. „U” se adresează în primul rând celor care au concurat sub culorile sale, foștilor conducători ai secțiilor, marii mase de simpatizanți de pe tot cuprinsul țării.

Cei ce vor scrie sunt rugați să-și arate mai întâi numele și prenumele, adresa actuală, profesia. Apoi, perioada de activitate la „U”, calitatea avută. În relațiile lor, sunt rugați să specifice secțiile în care au activat și intervalul de timp, să dea relații despre colegii de echipă și în special despre virfurile sportive, despre conducătorii clubului, să împrumute fotografii sau decupaje din presă, indicând data competiției, numele sportivilor din fotografie, partenerul, rezultatul și, eventual, alte amănunte. De asemenea, interesează articole din ziare, privind activitatea clubului, indiferent în ce limbă ar fi scrise (notându-se titlul publicației, orașul, țara, numărul și data), date statistice (clasamente, recorduri universitare, naționale, balcanice, europene etc. realizate de echipele sau sportivii clubului), momente de la diferite competiții, de la antrenamente sau din viața sportivilor.

De asemenea, clubul Universitatea Cluj este interesat să primească schițe de proiect pentru insigna jubiliară „U” 1919—1969.

Correspondențele se vor trimite pe adresa: CLUBUL SPORTIV UNIVERSITATEA, PIATA PACH Nr. 1-3, CLUJ.

PĂRINȚII VITREGI AI JUNIORILOR DOBROGENI

De curind, un vechi activist pe țărimul fotbalului, un om ce-și confundă biografia cu această disciplină căreia i-a dedicat peste 50 de ani de activitate, ne prezenta — cu vădit regret — existența vitregă pe care o duc juniorii la cele peste 60 de asociații sportive cu secții de fotbal din regiunea Dobrogea.

Cele relatate au constituit pașii de plecare pentru prezentul reportaj, constatările noastre fiind întregite cu exemple concrete culese în raidul ce l-am întreprins.

30 DE ECHIBE ȘI UN CAMPIONAT!

În evidența comisiei regionale de fotbal sunt prezente 30 de echipe de juniori din oraș și regiune. Dar viața multora dintre ele a fost efemeră, existența acestora reducându-se la 2—3 săptămâni de activitate, apoi intrau în anonimat și în cele din urmă, inevitabilul (a se citi: desființarea) se producea. Astfel că astăzi, în orașul Constanța, numărul total al secțiilor de fotbal cu echipe de juniori nu ajunge la cifra de 20. În regiune, situația este mult mai grea. La Medgidia, în trecut un centru cu tradiție în creșterea cadrelor de fotbaliști, la Tulcea, Cernavodă, Hirsova, fotbalul de perspectivă trăiește o existență grea.

Desigur că o astfel de situație reclamă explicații.

O primă explicație este lipsa de interes și de condiții de pregătire create echipelor de juniori. În orașul Constanța unde pulsează o intensă activitate fotbalistică, nu sunt omologate decât patru terenuri — cu totul insuficiente — fapt care face aproape imposibilă efectuarea antrenamentelor.

Exceptând echipele de juniori ale clubului Farul (în număr de trei) și Electrica Constanța, celelalte formații, chiar și cele ce activează în Campionatul republican, nu au antrenori calificați. De echipele de juniori se ocupă câțiva instructori voluntari și această fără o pregătire și îndrumare corespunzătoare (T. Petricu — Portul, Dogan Sefer — I.M.U. Medgidia, I. Bibu — Stuful Tulcea).

În fine, lipsa echipamentului, locună întâlnită chiar la acele formații ce activează pe lângă asociații puternice (Portul, I.M.U., Electrica, Stuful, Cimentul Medgidia, Ideal Cernavodă) a împiedicat pe mulți copii de la practicarea fotbalului.

Din aceste motive în turul campionatului orașenesc la juniori, reprezentările pe foile de arbitraj au fost consemnate în multe rânduri. Sau, pentru ca prima

echipă să nu sufere consecințe, erau alcătuite formații ad-hoc de juniori, din jucători total nepregătiți (Marina Mangalia, Stuful Tulcea, Știința Constanța, Ideal Cernavodă, Metalul Mangalia etc.). Ca urmare — frecvența scorurilor mari.

Nu este mai puțin adevărat că nici Comisia regională de fotbal și nici colegiul de antrenori nu au acordat importanța cuvenită problemei juniorilor. Ba mai mult, există o programare greoaie a partidelor, se admit încălcări ale regulamentului (substituirea de jucători sau participarea în echipe a unor fotbaliști ce au depășit vârsta junioratului etc.). Desigur că toate aceste aspecte au cîntărit ca un balast în balanța desfășurării normale a campionatului și în creșterea schimbului de mâine al fotbalului dobrogean.

PROMOVAREA JUNIORILOR. O ACȚIUNE LA VOIA ÎNTIMPLĂRII!

Și totuși, în cursul campionatului 1967—1968, din rindul echipelor de juniori s-au ridicat suficiente talente, jucători capabili să facă față cerințelor întrecerilor republicane sau regionale. Dar începînd cu Farul Constanța și terminînd cu Stuful Tulcea — pentru a aminti numai echipele ce activează în diviziile naționale — promovarea juniorilor s-a făcut sporadic și numai în situații extreme. O excepție de

la această afirmație o constituie echipa Electrica (antrenori: I. Troancă și T. Mărgărit), formație ce a promovat nu mai puțin de șapte juniori în turul campionatului. Și dacă Farul are unele circumstanțe atenuante, celelalte echipe, și în special Portul și I.M.U. Medgidia (antrenori: L. Florescu și Mihai Tudor), nu pot justifica cu nimic lipsa de preocupare în promovarea elementelor proprii.

La Portul, de exemplu, deși există juniori care pot ocupa locuri în prima echipă, sînt ținuți pe tușă. Mă gîndesc la Stan, Vlăscănuș, Năstase. La I.M.U. Medgidia, unde media de vîrstă este foarte mare (28 de ani), primirea întârzie să-și facă simțită prezența. Aceeași situație există și la Stuful Tulcea și la echipele regionale Cimentul Medgidia (antrenor: F. Ambru), I.T.G. Constanța (antrenor: P. Drăguț) și multe altele.

De altfel, pentru a înțeli cele relatate remarcăm faptul că, deși, în această iarnă, timpul (exceptînd cîteva zile) a fost oarecum prielnic la Constanța, nici o secție de juniori nu și-a început pregătirile.

În această situație nu mai miră pe nimeni faptul că în ultimii trei ani cea mai bună echipă de juniori din regiunea noastră — Farul — a părăsit competiția dotată cu titlul de campioană republicană după prima confruntare mai grea. Și nu trebuie să omitem un lucru: cu patru ani în urmă, Farul Constanța câștiga de două ori consecutiv titlul de campioană republicană!

O situație total nesatisfăcătoare există și în licee și școli tehnice, tocmai ca urmare a dezinteresului ce se manifestă pentru fotbalul de perspectivă.

ÎN LOC DE CONCLUZII

1) Secțiile de fotbal cu echipe în diviziile naționale A,B,C să acorde aceeași atenție formațiilor de juniori, ca și primelor lor echipe de seniori;

2) Asigurarea unui campionat regional și orașenesc care să se dispute în mod regulat;

3) Programarea jocurilor pe terenuri centrale, cu delegarea unora dintre cei mai buni arbitri;

4 Controlul periodic al antrenamentelor de către Colegiul regional de antrenori;

5) Dotarea secțiilor de juniori cu echipament corespunzător;

6) Pasiune și pricepere din partea celor ce conduc echipele de juniori.

Iată, pe scurt, prezentarea unei situații de fapt în fotbalul de perspectivă dobrogean. Situația nu este deloc îmbucurătoare și organele în drept sînt chemate să reflecteze cu seriozitate asupra ei și să ia cele mai eficiente măsuri.

LIVIU BRUCKNER
correspondent

I. MARINESCU, București. Iată datele pe care ni le-ați cerut:

România—Turcia 3—0. (Oaidă, Constantin, Dinulescu cu concursul fundașului turc Ahmed). Formația: Toma — Popa, Caricaș, Macri — V. Alexandru, Nunweiler III — Oaidă, Constantin, Dinulescu, Eftimie, Tătaru.

Turcia—România 2—0. Formația: Toma — Popa, Caricaș, Soara — Jenei, Nunweiler III — Oaidă, V. Alexandru, Alexandrescu, Zavoda I. V. Anghel.

Turcia—România 0—1. (Drăga I). Formația: Voinescu — Greavu, Motroc, Macri — Jenei, Bone — Hașoti (Oaidă), Constantin, Drăga I, Seredal, Tătaru.

România—Turcia 4—1. (Seredal 2, Constantin 2). Formația: Voinescu — Greavu, Nunweiler III (Nunweiler IV), Ivan (Macri) — Jenei, Nunweiler IV (Seredal) — Pircălab, Constantin, Ene II, Seredal, Tătaru (Hașoti). Nunweiler III a fost eliminat cu 6 minute înainte de sfîrșit.

Maroc—România 3—1. (Constantin). Formația: Voinescu (Sfetcu) — Popa, Nunweiler III, Ivan, Emil Petru, Koszka — Pircălab, Constantin, Manolache (I. Ionescu), Gherghel, Tătaru (Sălmeș II).

MARIN RIZEA, București. În 1962, reprezentativa noastră de juniori a avut în lotul său, următorii jucători (în paranteze — cluburile lor actuale): Steaua (Steaua) și Adamache (St. roșu) — portari; Pa (Petroliu), Petescu (U.T.A.), Măndălu (Progresul), Răcelaru (Fototehnica Tim.) — fundași; D. Popescu (Steaua), Neam („U” Cluj), Jamalaki (Rapid) și Bitian („U” Craiova) — mijlocași; Sorin Avram și Voinea (Steaua), Matei (Progresul), Dumitru II (Rapid), Gherghel și Baldu (Dinamo București) — înalțași.

GHEORGHE BODONI, Zalău. Pircălab a fost selecționat de 35 de ori în echipa națională pentru medieri interțări A, disputate sub această titulatură. El a jucat în partide cu: Turcia (4—0 în 1961, 0—0 în 1963, 3—0 în 1965, 1—2 în 1965), Polonia (1—1 în 1963, 4—3 în 1966), Spania (3—1 în 1962), Maroc (1—3 în 1962), R. D. Germană (3—2 în 1963, 1—1 în 1964, 0—2 în 1964, 0—1 în 1967), Danemarca (3—2, 2—3 și 2—1 în 1963), Iugoslavia (2—1 în 1963, 3—0 în 1964), Cehoslovacia (4—1 în 1964, 1—0 și 1—3 în 1965), Bulgaria (2—1 în 1964), Mexic (3—1 în 1964), Ungaria (0—2 în 1964), Ghana (4—2 în 1964), Portugalia (1—2 și 2—0 în 1965), R.F. Germană (0—1 în 1966, 1—0 în 1967), Uruguay (1—0 în 1966), Egipt (4—2 în 1966 și 1—7 în 1967), Lalia (1—3 în 1965), Cipro (5—1 în 1966), Israel (3—1 în 1966), Grecia (2—1 în 1967). Pircălab mai are 6 selecționări la juniori, una la tineret și trei în echipa Bucureștiului (2—1 și 0—3 cu Budapesta, 2—0 cu Haifa).

DUMITRU N. ROȘU, București. 1) Ați câștigat! Poarta echipei Dinamo București în meciul cu Steaua (din turul campionatului 1966—67, așa am înțeles din scrisoarea dv.) a fost apărată tot timpul de Niculescu. El a primit golul marcat de Constantin din lovitură liberă. 2) Ați câștigat și în această privință. Mijlocași în echipa României, care au jucat la Copenhaga în 1963 cu Danemarca, au fost Emil Petru și Koszka. Raksi nu a jucat.

ADRIAN JUCAN, Turda. Clubul Italian Cagliari îl puteți scrie pe adresa: Via Aosta, nr. 4 — Cagliari, Italia. Nu cunoaștem adresele celorlalte echipe. Credem însă că e suficient să scrieți pe plic orașul și denumirea echipei și scrisoarea va ajunge la destinație.

PETRU BOTA, Oradea. Iată adresele solicitate: Asociației sportive Viitorul Fieni îl puteți scrie pe adresa: str. Gării nr. 2, Fieni, reg. Ploiești, iar asociației sportive Rapid Plopieni — Uzina mecanică Plopieni, reg. Ploiești.

VICTORIȚA ODAGIU, comuna Tudor Vladimirescu, reg. Dobrogea. Iată adresa clubului Steaua, de unde puteți solicita direct fotografia dorită: calea Plevnei nr. 114, București.

TRAIAN BĂDICAN, din București, str. Heliade Rădulescu nr. 4, of. poștal 31, raionul 23 August, după ce — prin intermediul nostru — transmite echipei Dinamo București și antrenorului ei, Bazil Marian, „salutări și goluri multe”, rogă jucătorii și antrenorii formației dinamoviste să-i trimită autografele lor.

GHEORGHE TRACHE, comuna Călinești, raionul Pitești: „După părerea mea, în „bucătăria” acestui frumos dar... blestemat sport își vîră nasul chemați și nechemati. Evident, cei nechemati, prin logica lor neavenită, aduc izul lor. Și de aceea noi nu avem ce vrem”.

ROMUL POPETIU, comuna Pecica, raionul Arad: „Am citit cu mult interes preocupările F. R. Fotbal publicate în numărul din 1 februarie al revistei. Atenția mi s-a oprit la următoarele propuneri: „Pînă la sfîrșitul anului 1968 vor lua ființă centre de pregătire a copiilor și juniorilor în toate capitalele de județ precum și în unele localități din mediul să-

tesc, unde sînt condiții”. Propun F. R. Fotbal să studieze posibilitatea înființării unui asemenea centru în comuna Pecica, pentru

mente toți la U.T.A., Loner de la Politehnica Timișoara; avem o bază sportivă bună, cu vestiar confortabil; în comună se joacă

OPINII

următoarele motive: populația comunei este de peste 17.000 locuitori; avem două licee, o școală profesională, 3 școli generale, în total peste 1.600 elevi; din comuna Pecica s-au ridicat jucători ca Petescu, Bacos, Șchiopu, Kiss, actual-

mente toți la U.T.A., Loner de la Politehnica Timișoara; avem o bază sportivă bună, cu vestiar confortabil; în comună se joacă

CONSTANTIN PADUREANU, str. Azilului nr. 1, Iași: „Cred că federația ar trebui să acorde o importanță mai mare centrelor de copii și juniori pe care le-a înființat în diferite localități din țară. Printre altele mă gîndesc la organizarea unui campionat al acestor centre. Dar aceste centre nu sînt suficiente pentru cuprinderea tuturor copiilor care vor să învețe fotbal. De aceea cred că ar fi utilă crearea unor școli sportive numai pentru fotbal. De asemenea, cred că nu ar strica nimănui ca jucătorii români solicitați de cluburile din străinătate să primească drept de joc. Cred că nu am avea

ALBERT IOAN, str. Horea nr. 16, apart. 5, Cluj: „Am aflat cu părere de rău că jucătorul meu preferat, Ivansuc, va apune în negura timpului. Pentru ce? Pentru un mic conflict cu antrenorul echipei Universitatea Cluj, Constantin Teacă. După părerea mea, dr. Ivansuc este cel mai bun jucător clujean. Toți îl iubesc aici, în Cluj, și pentru mulți copii care acum învață fotbalul este idolul lor. Pe stradă și oriunde se vorbește despre fotbal aici, la Cluj, se spune că „U” nu va avea farmec fără Zoli al nostru”.

NICOLAE FRUNZA, str. Doamna Ghica nr. 39, București: „Propun ca o brigadă de operatori de cinema bine pregătiți (eventual și pentru comentarii) să fie prezenți pe fiecare stadion pentru a filma meciurile de Divizia A de la început și pînă la sfîrșit. Foloasele sînt multiple și nu mai este nevoie să le amintesc. Pentru ca cheltuielile să fie recuperate, propun să se înființeze în Capitală un cinematograf care să fie destinat numai pentru a reda — după disputarea unei etape — în fiecare zi cîte un meci care nu a fost televizat”.

Prof. GH. ILIESCU

SCRISOARE CĂTRE REDACȚIE

Răspunzînd scrisorilor primite la redacție de la copiii care solicită sprijin în activitatea lor fotbalistică, publicăm alăturat cîteva rînduri primite de la prof. GH. ILIESCU, antrenor la Școala sportivă nr. 2 București:

Tovarășe redactor,

Ne-a bucurat foarte mult dorința copiilor de a jucat fotbal și, ca urmare, ne-am gîndit să invităm pe cei născuți în anii 1955—1956 la un concurs de selecție în zilele de marți, joi și sîmbătă între orele 8,30—11 pe stadionul F.R.B., care se află pe strada Morilor. Se ajunge cu tramvaiul 14 (șoseaua Pantelimon), coborîrea la stația F.R.B.

Considerăm că această acțiune de depistare a tinerelor talente va îmbunătăți în mod simțitor activitatea centrului de copii, ceea ce va constitui un stimul pentru rezultate cît mai frumoase.

Primiți, vă rog, mulțumirile noastre,

PROBLEME ACTUALE ALE FOTBALULUI ÎN DISCUȚIA COMITETULUI FEDERAL

În săptămîna dintre ultimele două apariții ale revistei noastre, evenimentul central al vieții fotbalistice interne l-a constituit, desigur, ședința de luni a Comitetului Federal al F.R.F. Evenimentul s-a impus atenției iubitorilor fotbalului și activiștilor din acest sport, mai întâi pentru că a coincis cu alegerea în funcția de președinte al F.R.F. a tovarășului **ADRIAN DIMITRIU** și apoi pentru că a prilejuit discutarea unor importante măsuri privind îmbunătățirea activității fotbalistice pentru perioada următoare. A fost supus — totodată — dezbaterii membrilor Comitetului Federal și proiectul de statut al F.R.F. Un ansamblu de probleme de actualitate stringentă a figurat pe ordinea de zi a ședinței, prima pe care a ținut-o Comitetul Federal, de la alegerea sa din vara trecută.

Nu ne vom ocupa, în acest comentariu, de o serie de constatări negative asupra activității fotbalului nostru în ultima vreme, scoase în evidență cu un remarcabil spirit analitic de Informarea prezentată în numele Biroului F.R.F. de către tov. **Ion Sîclovian**, deoarece ele sînt, în general, bine cunoscute din amplele dezbateri din presă. Ne vom mărgini doar la scoaterea în evidență a unor aspecte mai pregnante, spre soluționarea cărora — după toate aparențele și... declarațiile — Federația noastră se apleacă cu un plus de preocupare.

„CHEIA DE BOLTĂ” — TINERETUL

Dezvoltarea slabă a activității fotbalistice în școlile de toate gradele, nivelul necorespunzător la care se desfășoară instruirea jucătorilor în echipele de juniori (chiar și la centrele de copii și juniori de pe lângă secțiile divizionare!), lipsa de curaj a antrenorilor în promovarea elementelor tinere, toate acestea fac ca fotbalul nostru să fie „în suferință” tocmai la capitolul de unde acțiunea de redresare a sa trebuie să-și tragă, în primul rînd, seva.

Adevărul este că avem un număr extrem de redus de antrenori salariați pentru pregătirea juniorilor și — ceea ce e la fel de dăunător — nu dintre cei mai calificați. Iar la multe cluburi, acțiunea de valorificare a elementelor tinere este înțeleasă în mod eronat, în sensul alcătuirii unei echipe puternice de juniori pentru competiții, cînd, de fapt, sensul pozitiv ar fi acela de a forma în echipele de juniori jucători care la 17—18 ani să devină componenți de perspectivă ai loturilor prime. Adăugînd și „eterna poveste” a goanei după elemente formate de alții, avem un tablou complet al carențelor muncii de formare a rezervei de mine a fotbalului românesc și justificarea locului central pe care juniorii îl ocupă în preocupările actuale ale F.R.F. Aceste preocupări au fost concretizate într-un larg plan de acțiune supus discuțiilor Comitetului Federal, și la aplicarea căruia, după ce va suporta noi îmbunătățiri, se va trece încă de la sfîrșitul acestei luni.

300 DIN 1245

Dezbaterile din Comitetul Federal au scos în evidență și un aspect pe care l-am putea numi de-a dreptul îngrijorător: stîm slab în ceea ce privește antrenorii. Cum să pregătim jucători la nivel superior, cînd numărul și valoarea antrenorilor sînt sub calificativul corespunzător? Dintr-o recentă evidență întocmită de F.R.F. rezultă că avem (pe hîrtie!) 1245 de antrenori clasificați. Dintre aceștia, însă, numai 300 (decî sub 25%) au contracte vizate de Federație. Iar dacă mergem cu cercetarea și mai a-dînc, constatăm (lăsăm cititorilor surpriza!) că numai 80 din cei 300 au normă întreagă, restul funcționînd cu jumătăți de normă. (Ce înseamnă, de fapt, ace-

te jumătăți de normă, ce aport pot aduce ele într-o acțiune de amploare și seriozitate impusă de redresarea fotbalului nostru, este ușor de bănuțat...).

Avem deci doar 80 de antrenori care au înțeles SĂ SE DE-DICE acestei meserii și avem 90.000 de jucători legitimați. Este adevărat, mai sînt vreo 200 care „încrolesc” treaba, dar apare limpede că — oricum — sîntem deficitar la capitolul tehnicienilor (care lucrează PRACTIC!). Și cînd te gîndești că începînd din toamnă numai numărul echipelor divizionare va crește la 176, că numărul centrelor de copii și juniori crește și el sensibil, aproape că te întrebî dacă noile măsuri competițional-organizatorice nu sînt un act de curaj riscant (cel puțin pentru moment!) față de posibilitățile noastre tehnice!

Luînd cuvîntul în cadrul ședinței, antrenorul **N. Godeanu** de

la Politehnica releva și un alt aspect, nu mai puțin important: slaba calificare profesională a multor antrenori, superficialitatea cu care s-a acordat unora această calificare.

Iată deci, limpede conturată, una din sarcinile de prim ordin ale Biroului Federal: îmbunătățirea și întărirea sectorului tehnic al fotbalului nostru, înarmarea antrenorilor cu cunoștințele metodicii moderne a antrenamentului. Discuțiile purtate au arătat că în acest sens se preconizează deschiderea, pe plan central, a cursurilor școlii de antrenori de fotbal (n-a reieșit cu ce durată! sperăm, că această școală nu va mai fi o mașină de scos diplome la mare viteză cum au fost, să fim iertați, altele anterioare!) iar pe plan local vor fi organizate cursuri de instructori, mai ales în județele care duc lipsă de tehnicieni.

UN CLUB DE FOTBAL EXPERIMENTAL

Problema reglementării sistemului de drepturi și obligații în triunghiul club-antrenori-jucători, atît de dezbătută în ultimele luni în cercurile fotbalistice și în presă, a făcut obiectul unui important capitol al Informării prezentate de Birou Comitetului Federal.

Studierea părerilor exprimate de numeroși tehnicieni cu experiență în corelație cu realitățile existente în fotbalul nostru, au dus la o concluzie ce se înscrie între următoarele coordonate:

Iată cîteva din acțiunile pe care și le propune F.R.F. în viitorul apropiat, așa cum au reieșit ele din lucrările ședinței Comitetului federal:

- Pentru asigurarea unei îndrumări competente a activității din țară au fost selecționați un număr de metodisti de fotbal care urmează să-și înceapă activitatea imediat după organizarea Consiliilor județene pentru educație fizică și sport.

- În cadrul F.R.F. va lua ființă un sector documentar. Acesta va edita periodic Buletinul tehnic al F.R.F., cuprinzînd materiale tehnice și metodice apărute în țară și strălămate. Treptat, pe lângă fiecare colegiu teritorial precum și la secțiile și cluburile de fotbal se va

înființa cîte un centru de documentare.

- În cursul acestui an, colegiul central de antrenori, cu concursul unor colective largi de specialişti se va îngriji de redactarea unor materiale metodice ca: „Îndrumar pentru instruirea copiilor și juniorilor”, „Îndrumar pentru organizarea și desfășurarea activității fotbalistice în școli”, „Cartea antrenorului de fotbal”.

- Colegiile de fotbal teritoriale vor lua în discuție referate tehnice (cel puțin o dată pe lună) și vor organiza lecții practice susținute de cei mai buni antrenori din localitate, privind: metoda alcătuirii ciclurilor săptămînale la diferite categorii de fotbaliști, individualizarea antrenamentu-

- jucătorul trebuie să mențină și în continuare legătura cu procesul de producție exercitîndu-și profesiunea conform calificării sale;

- reglementarea drepturilor și obligațiilor jucătorilor să fie riguroso precizate pentru timpul cit — în afara orelor lor de producție — stau la dispoziția cluburilor;

- să fie sporită exigența față de calitatea procesului de instruire;

- îmbunătățirea cadrului tehnico-organizatoric al echipelor din Divizia A, în sensul creării cu caracter experimental a unui CLUB DE FOTBAL, al lărgirii atribuțiilor secțiilor, care să dispună de un efectiv sporit de jucători, de o conducere și un buget propriu, de cont separat la bancă. Cluburile și secțiile de fotbal din Divizia A să devină unități cu răspunderi sporite în domeniul tehnic și administrativ-gospodăresc, bucurîndu-se de o mai mare independență în acțiunile pe care le întreprind.

S-a anunțat, totodată, că primul club de fotbal experimental va fi F.C. Argeș. Urmează ca, treptat, pe baza experienței clubului piteștean, să se treacă la organizarea și a altor unități similare, în localitățile unde există condiții.

Instrucțiuni viitoare ale F.R.F. se vor referi la introducerea angajamentului scris, încheiat între jucători și cluburi, privitor la drepturile și îndatoririle fotbaliștilor în legătură cu procesul de instruire, regulul de viață sportivă, sistemul de stimulare și sancționare etc.

În ultima parte a ședinței s-a discutat Statutul F.R.F. Acest document de bază al organizării fotbalului nostru a fost adoptat în mod provizoriu, urmînd a i se aduce îmbunătățiri.

★

După cum se vede, ședința Comitetului Federal a fost utilă.

Bunele sale rezultate ne fac însă să ne întrebăm de ce Biroul F.R.F. nu apelează mai des la consultarea Comitetului Federal, alcătuit din numeroși tehnicieni, oameni cu experiență în fotbal, care pot contribui la buna rezolvare a problemelor care stau în fața activității acestui sport. O singură ședință a Comitetului Federal, în șapte luni care au trecut de la alegerea sa, ni se pare puțin, mai ales ținînd seama că perioada respectivă n-a fost deloc dintre cele mai calme. Dacă convocarea întregului Comitet Federal apare greoaie, s-ar putea (așa cum s-a sugerat în ședința de luni) să se apeleze, din cînd în cînd, la participarea la ședințele Biroului a unui grup mai restrîns de membri ai Comitetului, în funcție de aportul pe care ei îl pot aduce problemelor de pe ordinea de zi a Biroului.

Consultarea cît mai largă cu activiștii din fotbal, iată un lucru care niciodată nu va fi o greșeală.

Radu URZICEANU

DIN VIITOARELE ACȚIUNI ALE F. R. F.

lui, metoda învățării și perfecționării jocului echipelor de copii și juniori, mijloace și metode pentru perfecționarea calităților fizice sau a diferitelor elemente și procedee tehnice etc.

- Colegiile teritoriale vor sprijini cadrele didactice din școli, ajutîndu-le să organizeze competiții locale și școlare, dîndu-le material documentar metodice.

- Vor fi trimiși antrenori români pentru a face stagii practice pe tîngă antrenori reputați din țări cu fotbal avansat.

- Se va îmbunătăți sistemul de calificare și clasificare a arbitrilor, vor fi îmbunătățite actualele loturi de arbitri de categorii republicane.

MAJORITATEA ECHIPELOR DIN „A” ȘI-AU ÎNTĂRIT LOTURILE CU ELEMENTE TINERE

PENTRU ECHIPELE DIN DIVIZIA A AU FOST ÎNREGISTRATE 98 DE CERERI, PENTRU B 101 ȘI PENTRU C 151, DECÎ UN TOTAL DE 350, în afara celor operate pentru echipele din categorii inferioare. Iată jucătorii care au primit drept de joc, prin transferare, pentru echipele din Divizia A.

DIVIZIA A

„U” — Craiova

Fl. Martinovici (Jiu), I. Holl (Progresul Corabia), C. David (Progresul Goicea Mică), V. Gaborăș (Universitatea Cluj), I. Bălan (Metalul „7 Noiembrie” Craiova), I. Dendingher și Ad. Boșoteanu (Dinamo Craiova), I. Bălosu, D. Cosel și M. Dașcu (Electroputere Craiova), M. Petrache (Răsăritul Caracal), M. Canțar (Metalul Cv.), T. Dumitrescu (Dinamo Vict.).

PETROLUL

D. Borta (Voința București), V. Dicianu și V. Stroe (Poiana Cîmpina), S. Mos (Biharia Vascău), R. Alexiu (CFR Cluj), E. Bucur (Gloria Bistrița), C. Baciu, Ad. Georgescu și T. Georgescu (Flacăra Ploiești), Gh. Ghiță (Metalul Buzău), M. Rădulescu și N. Florea (Rapid Plopieni).

„U” — Cluj

P. Popa și I. Bucur (Unirea Dej), I. Munteanu (Metalul Aiud), I. Bana (Motorul Cluj), Kallo Francis (CFR Cluj), V. Cecaș și C. Laco (Dermata Cluj), V. Palioca (Ind. sîrmei C. Turzii).

F. C. ARGEȘ

N. Nica (Electrica Pitești), M. Dușescu (Progresul Pitești), I. Marin (Spicul Pitești).

STEUAU

D. Cojocaru (Metalul București), C. Kanicky (Chimica Tîrnăveni), C. Ionescu (Metalul Tîrgoviște), I. Fircă (Luxor București), A. Radu (Rapid București), T. Nistor (A.S.A. Buc.).

DINAMO — Bacău

P. Gall (Textila Buluși), E. Lemnar (St. roșu Brașov), I. Munteanu (Chimia Orașul Gh. Gheorghiu-Dej), M. Pană (Oltuz Tg. Ocna), Iacob Corst (Chimica Măreșești), Fl. Mioc (C.S.M. Reșița), L. Constantinescu (Talpa Buc.).

RAPID

C. Jurcă (Politehnica Buc.), Al. Rădulescu (Cehlaul P. Neamț), C. Pană (Chimia Tr. Măgurele), Oct. Niță, I. Strat, Gh. Ionescu, Oct. Ploscaru, N. Adam, Fl. Rășină, N. Drăgan și Gh. Androneșcu (Rapid CF Buc.), A. Dumitru (Electronica Obor Buc.), N. Popescu (Centrul 23 August).

STEAGUL ROȘU

L. Bericeanu (Oltul Sf. Gheorghe), I. Constantinescu (Rapid Plopieni).

PROGRESUL

J. Grama (S.N.O.), V. Stanciu

(Politehnica București), Fl. Marinescu (UREM București).

FARUL

G. Ștefănescu (Fl. roșie București), I. Osmanov, I. Nicola și Șt. Popa (I.T.C. Constanța).

A.S.A. — MUREȘ

V. Kiss (Medicina Tg. Mureș), I. Rațiu (Faianta Sighișoara), I. Mureșan (Ind. sîrmei C. Turzii), A. Csizsar (Medicina Tg. Mureș), S. Chiru (Steaua București), C. Sîclosi (Viitorul Tg. Mureș), I. Kerekes (Energia Fint.).

U.T.A.

I. Bătrîna, N. Seres, L. Broșovschi (Vagonul Arad) și St. Gottlieb (Minerul Bihor).

DINAMO — București

Corneliu Ene, Ion Constantin, Gh. Onciu și V. Crăciunescu (Electronica Obor București), R. Rocsin (Politehnica București), Al. Bunica (Dinamo Obor București), T. Cotigă (Progresul Brăila).

JIUL

Gh. Enea, I. Horvath, A. Acu, I. Filip și I. Todea (Preparatorul Petrila), C. Goliac (Bere Rahova București), Oct. Popescu (Dinamo București), I. Grizea (Politehnica Timișoara), C. Marincan (Știința Petroșeni).

Dintre jucătorii de mai sus, majoritatea sînt tineri legitimați pentru formarea echipelor de tineret.

DIVIZIA B

Dintre transferările efectuate pentru echipele din Divizia B notăm pe cele mai importante:

M. Dragomir (A.S.A. Tg. Mureș) la Poiana Cîmpina; Gh. Rednic (Dinamo Bacău) la C.S.M. Reșița; I. Kun (Olimpia Oradea) la Crișul Oradea; Al. Iacob (Crișul Oradea) la Olimpia Oradea; Dan Savu (Steaua București), St. Feodot (Electronica Obor) la Politehnica București; V. Iatan (Vagonul Arad) la Cehlaul P. Neamț; L. Ciucu (A.S.A. Tg. Mureș) la Ind. sîrmei C. Turzii; Gh. Gheorghe (C.S.M. Sibiu) la Chimia Rm. Vilcea; H. Guțu (C.S.M. Reșița) la Politehnica Timișoara; Gh. Staicu (A.S.A. Tg. Mureș) la Chimia Rm. Vilcea; L. Miko (A.S.A. Tg. Mureș) la Ind. sîrmei C. Turzii; D. Chivu (U. T. Arad) la Vagonul Arad.

DIVIZIA C

În sfîrșit, iată și cîteva din transferările mai interesante pentru echipe din Divizia C:

I. Nae (Chimia Rm. Vilcea) la Foresta Fălticeni; Paul Marcu (Universitatea Cluj) la Medicina Cluj; C. Stănculescu (Siderurgistul Galați) la Ancora Galați; N. Mihai (Progresul București) la TUG București; H. Ghibănescu (Electronica Obor) la Dunărea Giurgiu; S. Stănescu (Universitatea Craiova) la Electroputere Craiova; Dumitru Roma (St. roșu Brașov) la Rapid Plopieni; V. Dridea II (Petrolul Ploiești) la Rapid Plopieni; Ion Bogdan (Progresul București) la Rapid C.F. București; V. Urziceanu (F. C. Argeș Pitești) la Rapid C.F. București; Ion Ioniță (Steaua roșu Brașov) la Rapid Plopieni; Gr. Ciupitu (Electronica Obor București) la Progresul Brăila.

Din lectura listei de jucători transferați rezultă un fapt demn de reținut: cei mai mulți dintre ei sînt elemente tinere, în medie de 19—21 de ani.

TRINAMFENTIN

FRĂMÎNTĂRI, PREOCUPĂRI, INIȚIATIVE...

S-ar putea crede că la ora actuală conducerile echipelor noastre divizionare sînt absorbite de pîrgăriturile pentru returul campionatului și că nu-și mai îngăduie răgaz și pentru alte probleme. Și dacă ar fi așa, faptul ar apărea explicabil. Reîncepe o bătălie dirză pentru primul loc, pentru titlu și promovare, dar și pentru evitarea locurilor din clasament care aduc fie retrogradarea directă, fie barajul instituit în vederea trecerii la viitorul sistem competițional.

În realitate, însă, oricît de „prinse” sînt de preparativele loturilor de jucători, ele nu se lasă copleșite numai de această problemă și-și fac timp și pentru alte preocupări, cel puțin la fel de importante. Pentru că, la drept vorbind, viața unui club sau asociații, cînd pe tapet este secția de fotbal, prezintă nenumărate probleme care trebuie rezolvate. Mai cu seamă că din modificarea sistemului competițional decurg unele sarcini noi și chiar dificile.

lăți pentru a căror rezolvare se impun măsuri de pe acum.

Și că în sinul acestor cluburi, asociații și secții de fotbal există frămîntări și în afara celor pe care le provoacă apropierea sezonului oficial, ne-am convins în cursul unor convorbiri cu conducători și antrenori, la care am adăugat discuții și cu alți factori din activitatea fotbalului. Am înregistrat cu acest prilej opinii interesante privind noul sistem competițional și am constatat preocupări serioase, chiar inițiative demne de reținut în legătură cu una sau alta din problemele abordate și pe care le vom arăta — în parte — în rîndurile de mai jos. Înainte, însă, am dori să ne exprimăm o speranță: că interlocutorii noștri nu se vor limita la vorbe, la aceste simple convorbiri enunciativ, că — dimpotrivă — și le vor susține ulterior cu fapte menite să îmbunătățească activitatea echipelor lor și, implicit, a fotbalului nostru.

Și acum, la... drum!

O PRIMĂ ESTIMARE LA PETROLUL

Se pare că aerul tare al munților a contribuit în bună măsură la optimismul ploieștenilor în vederea returului.

Nu mai acesta să fie însă motivul pentru care președintele clubului Petrolul, N. Pantilie ca și cei doi antrenori, Ilie Oană și Constantin Cernăianu, au abordat convorbirea noastră cu o siguranță mărturisită?

De fapt, toată discuția noastră pe marginea noului sistem competițional ca și a măsurilor tranzitorii pînă la aplicarea acestuia, a fost permanent raportată la situația actuală și de perspectivă a clubului ploieștean, a secției sale de fotbal. A și ținut s-o precizeze, din capul locului, N. Pantilie:

— EFICIENȚA ORICĂRUI SISTEM COMPETIȚIONAL DEPINDE ÎN ULTIMA INSTANȚĂ DE CLUBURI, ca orice plan de bătălie care trebuie să țină cont de forțele materiale disponibile. Deci, pe fundalul necesității deja acceptate de a angrena noi contingent de jucători și de a spori numărul jocurilor în diversele competiții divizionare, se pune următoarea întrebare: VOR PUTEA FACE FAȚĂ CLUBURILE ȘI SECȚIILE DE FUTBAL NOILOR OBLIGAȚII?

Estimînd situația clubului nostru, putem spune că avem posibilități de a răspunde unui nivel superior calitativ pe care, credem, că trebuie să-l atingă noul sistem competițional. Să-mi susțin afirmația. Petrolul are acum încă un teren (Vega), cu un gazon mai bun chiar decît cel al stadionului și unde se desfășoară activitatea centrului de copii și juniori. De fapt, aici se află o bază sportivă care mai conține și un teren de zgură. La sediul clubului nostru avem săli de antrenament și un „mini-hotel”. Tot aici intenționăm să construim în acest an și o cantină-restaurant pentru sportivii noștri.

— Văd că vă preocupă serios pepiniera clubului dvs....

— Nu este doar o chestiune de moment, ci o preocupare constantă completează C. Cernăianu. Vă putem oferi, de altfel, o listă completă a tuturor tinerilor jucători care au pornit de la centrul nostru, condus de antrenorul Gh. Dumitrescu. DIN PĂCATE SÎNT MAI MULȚI CEI PLECAȚI, DECît CEI RĂMAȘI LA NOI... IATĂ, DECÎ, ÎNCĂ UN MOTIV PENTRU A APRECIA REÎNFIINTAREA ECHIPELOR DE TÎNERET.

— Sînt cu totul de acord asupra acestei chestiuni. Intervine Ilie Oană. Pentru noi această competiție vine exact la timpul potrivit, tinerii jucători constituind acum un „element-motor”, absolut necesar pregătirii prin concurența născută în cadrul lotului. Portarul Bărbulescu, fundații Alexiu, Borto, Spiridon, mijlocașul Rizea, atacanții Florea și Bucur, se înscriu în această categorie. De aceea, o precizare în ceea ce ne privește: LOTUL PETROLULUI VA FI UNUL SINGUR, CUPRÎNZÎND DEOPOTRIVĂ PE JUCĂTORII PRIMEI ECHIPE Cît ȘI PE CEI DIN ECHIPA DE TÎNERET. ANTRENAMENTELE VOR FI COMUNE și desfășurate pe compartimente, sub conducerea ambilor antrenori, iar ÎN PRIMA ECHIPĂ VOR ÎNTRA CEI MAI ÎN FORMĂ „II”.

— Detașîndu-vă de aceste considerente „subiectiv-ploieștene”, credeți deci că noul sistem com-

petițional lărgit nu ridică și anumite impedimente?

— EU, PERSONAL, AȘ OPINA PENTRU UN CAMPIONAT DESFĂȘURAT PE DURATA UNUI SINGUR AN: PRIMĂVARA-TOAMNA, este de părere președintele clubului ploieștean. De ce? În primul rînd pentru că s-ar acorda pe deplin cu una din cerințele esențiale ale noului sistem competițional: un număr sporit de jocuri. Avînd o singură perioadă de întrerupere — să zicem luna iulie — anul competițional ar putea să cuprindă cel puțin 8 luni.

În altă ordine de idei, cred că ÎN CONDIȚIILE UNUI NUMĂR SPORIT DE JOCURI, CREȘTE DIRECT PROPORȚIONAL IMPORTANȚA RESPECTĂRII REGULĂRII COMPETIȚIEI. Întreruperile nu sînt deloc agreeate. Petrolul de pildă, a avut perioade de cîte o lună fără nici un joc acasă, din cauza „săririi” unor etape. Or, aceasta se repercutează direct și imediat în bugetul clubului. Și pentru că a venit vorba de venituri CRED CĂ ESTE NECESAR CA CLUBURILE SĂ PROSPECTEZE SINGURE PIATA INTERNAȚIONALĂ A FUTBALULUI, ÎN VEDEREA ANGAJĂRII UNOR JOCURI AMICALE CU ECHIPE STRĂINE, fie acasă, fie în deplasare, la datele libere din calendarul intern. Noi ar trebui să avem definitivat la începutul lunii februarie a fiecărui an, calendarul meciurilor echipei Petrolul pe anul în curs.

— Eu am o nedumerire pe marginea viitorului sistem competițional, continuă Ilie Oană. OARE JUNIORII NU TREBUIE ȘI EI CUPRINȘI ÎNTR-O ÎNȚECERE DE ANVERGURĂ REPUBLICA-

NĂ? Ba mai mult, EU AȘ VEDEA NECESITATEA CA FIECARE SECȚIE DE FUTBAL DIN PRIMĂ DIVIZIE SĂ AIBĂ TREI ECHIPE DE JUNIORI: una în campionatul republican, alta în cel regional și o a treia în campionatul orașenesc. Iar comisiile locale să organizeze și campionate de copii.

— Cred, totuși, că nu trebuie să ne hazardăm în cheltuieli inutile în ceea ce privește competiția echipelor de tîneret, adaugă N. Pantilie. Nu cred că se justifică din punct de vedere financiar o deplasare de la Ploiești la Arad sau Cluj, în cadrul acestei competiții. De aceea cred că cele 16 echipe ar putea fi împărțite în două serii, pe criteriul apropierii geografice. Iată cum aș vedea seria Petrolului: București (cu 4 echipe), Ploiești, Brașov, Pitești și Constanța.

— S-a mai emis ipoteza ca în timp ce meciurile de „A” se joacă pe terenul uneia din echipe, cel de tîneret să se joace pe terenul celeilalte, astfel ca să existe meciuri săptămînale în fiecare oraș reprezentat în Divizia A. Ce părere aveți despre această propunere?

— Cred că ea ar satisface doar echipele bucureștene, ne răspunde președintele clubului ploieștean. NOI ÎNSĂ ASEM TOT INTERESUL (PROPAGANDISTIC ȘI FINANCIAR) CA SĂ PUTEM OFERI CUPLAJE ATRACTIVE PUBLICULUI PLOIEȘTEAN.

— În plus, completează C. Cernăianu, ANTRENORII TREBUIE SĂ AIBĂ POSIBILITATEA DE A URMĂRI PERMANENT FORMAȚIUNEA JUCĂTORILOR DIN LOT.

Paul SLAVESCU

Mai în glumă, mai în serios, din joacă acestor copii, pentru care nici iarna nu constituie o piedică în calea pasiunii lor fotbalistice, se naște viitorul jucător. De aceea și clubul ploieștean este serios preocupat de propria sa pepinieră

O SURSĂ DE PROBLEME ȘI NOI PREOCUPĂRI ALE COLEGIULUI CENTRAL DE ARBITRI

Noua structură organizatorică a campionatului divizionar a ridicat în fața Colegiului central de arbitri, dificile, nu insolubile, dar realmente dificile, probleme de viitor — ne-a mărturisit „din introducere” ing. ANDREI RĂDULESCU.

Prima problemă rezultă dintr-o simplă... operație aritmetică. Adîunînd numărul meciurilor divizionare duminicale — Divizia A = 8, Divizia B = 16, Divizia C = 64, Campionatul tîneret-rezerve — 8 (96 de jocuri) și înmulțind acest număr cu cifra 3 (componența unei brigăzi), ajungem la efectivul necesar de arbitri pentru acoperirea tuturor partidelor de campionat din fiecare duminică: 288. Or, corpul republican de arbitri numără la ora asta doar circa 300 de oameni. Numărul este necorespunzător. Ținînd seama de faptul că arbitrii noștri au profesii diferite, fiind încadrați în diverse sectoare de producție, disponibilitatea lor, duminică de duminică, ridică adeseori chiar și la ora actuală, probleme de prezentare. Prin înmulțirea meciurilor, această chestiune devine mult mai acută. Aplicînd principiul necesității existenței unei rezerve numerice de 70—75% de arbitri față de numărul „operant” în fiecare duminică, ajungem la necesitatea unui corp republican numărînd 500 de arbitri.

— Ce măsuri intenționează să ia Colegiul central de arbitri în vederea acestor creșteri necesare?

— Măsurile au și început să fie luate. La 4 și 11 februarie a avut loc în toată țara examinarea teoretică a arbitrilor aspiranți la categoria I. Acțiunea va continua la 18 februarie, iar la 25 februarie va fi proba fizică. Cei care vor promova aceste examene vor intra în „urmărirea directă” de către observatorii federali și vor fi pe măsură ce vor convinge, cooperați în lotul republican. Notați, printre altele, criteriile adiacente, pe lângă o vizibilă calificare pentru promovarea arbitrilor în corpul republican: să fie foști fotbalști, să aibă un fizic corespunzător etc.

— Alte măsuri în raport cu noua organizare a campionatului divizionar?

— Măsuri vechi care rămîn și vor rămîne în actualitate atît vreme cît vor mai fi meciuri de fotbal, arbitri și... cronicari sportivi care dau note. Printre ele, APLICAREA UNIFORMĂ A TEXTELOR REGULAMENTULUI, OMOGENIZAREA ȘI CREȘTEREA VALORICĂ A LOTULUI REPUBLICAN DE ARBITRI, BRIGĂZI DE ARBITRI CARE SĂ „VADĂ” FAZELE CU ACEIAȘI OCHI etc.

PROBLEMA COLA BORĂRII ÎNȚRE ECHIPE VĂZUTĂ LA... METROM BRAȘOV

Printre cele mai vechi reprezentante ale fotbalului brașovean se află și echipa Metrom.

În decursul anilor, sub îndrumarea antrenorului Vladimir Grosaru, aici s-au ridicat o serie de talente, care apoi au plecat la alte echipe. Ne gîndim la Haidu (St. roșu și Steaua), Rusu (St. roșu), Groza și Ciobotaru (Falanța Sighișoara), Sîscă (Gloria Birlad), Vlad (Ceramica Fălticeni), Selinșchi IV (Carpăți Brașov). Acest antrenor are și meritul că pe vremea cînd se ocupa de echipa de juniori a clubului Dinamo Brașov i-a format pe actualii jucători ai Steagului roșu Necula și Gane.

O vizită la Brașov ne-a dat posibilitatea să stăm de vorbă cu antrenorul Vladimir Grosaru, cu președintele asociației Ațanasie Popescu și cu responsabilul financiar Sabin Popa.

— Ce greutăți îndeplinați în momentul de față?

— Ele sînt numeroase, dar cine iubește fotbalul le poate înălțura cu ușurință, creînd în același timp și un climat prielnic desfășurării în bune condiții a activității. Problema numărul 1 pentru noi rămîne cea a transferării. Momentan dispunem de un lot restrîns de jucători. În general, cum ridicăm un talent, colegii noștri de la Steagul roșu pun ochii pe el. Pentru noi este o cinste să ridicăm cît mai multe talente care pot activa în Divizia A, dar fără a fi puși în situația de a ne descompleta lotul. SÎNTEM PENTRU O COLABORARE PERFECTĂ, CU CELELALTE ECHIPE și avem pretenția că atunci cînd cedăm un jucător să ni se ofere posibilitatea de a legitima altul în schimb. Acum sîntem puși din nou într-o situație delicată. Tînarul atacant Cezar Ardeleanu, golgeterul echipei noastre este solicitat la Steagul roșu. Am primit de curînd o adresă în care ni se cerea să-l dăm dezlegare. Iată răspunsul nostru tot printr-o adresă:

„Întotdeauna am fost pentru o colaborare principială, echitabilă de ambele părți. Nu am găsit aceasta din partea dvs. Afirmația se bazează pe suficiente cazuri. Deși ați avut în lot o serie de elemente talentate, acestora însă li s-a dat dezlegare pentru alte echipe, în loc de a-l îndruma către echipa noastră, unde puteau fi roșiți. În anul 1967, după terminarea stagiului militar, jucătorul Budai urma să fie încadrat în lotul nostru. Ați insistat însă și ați reușit să-l legitimați la echipa dvs. ca după cîteva luni să-l considerați necorespunzător. În luna august a anului 1967, cunoscînd bine că echipa noastră se găsea într-o situație precară, ați solicitat dezlegarea jucătorului Rusu Leon. V-am dat-o, deși nu ați respectat promisiunile ce se încadrau pe lîna colaborării dorite (cedarea a doi ju-

cători în schimb). Tot atunci însă ați acordat trei dezlegări echipei C.S.M. Sibiu, ignorînd pur și simplu asociația noastră. Astăzi solicitați dezlegarea jucătorului Cezar Ardeleanu, neîntîlnind seamă că echipa noastră dispune de un lot restrîns de jucători (14) iar poziția ei în clasament nu este dintre cele mai bune (locul 8).

În concluzie, în asemenea condiții noi nu putem acorda dezlegarea jucătorului solicitat întrucît, ca și-n alte dăți, nu v-ați ținut de promisiune. Dispensarea de jucătorii sunumit fără înlocuitor au putea duce la retrogradarea echipei din Divizia B”.

Am arătat cele de mai sus pentru a avea imaginea reală a unor situații care se ivesc la Brașov.

— Ce propuneri aveți în legătură cu transferarea jucătorilor?

— În orice situație, în schimbul obținerii dezlegării unui jucător, echipa care îl solicită să ofere automat alt jucător în schimb. N-ar fi rău dacă federația ar înlesni posibilitatea ca jucătorii lăsați la vatră să poată fi legitimați în orașul natal, la o echipă de categorie superioară, alta decît aceea de la care a plecat militar.

— Cum rezolvați problema echipelor de copii și juniori?

— În momentul de față avem două echipe de copii alcătuite din elemente care locuiesc în cartierul Metrom. De micli fotbalști se ocupă, în calitate de instructor voluntar, fostul nostru jucător Dumitru Mihai. Avem și o echipă de juniori care participă în campionatul regional, de care se ocupă antrenorul Gheler Sperandei. În viitor atenția noastră se va îndrepta către creșterea și promovarea cadrelor tînere. De altfel, am promovat de curînd în lotul echipei I doi juniori, Furcă și Dulcu.

— Cum vedeți noul sistem competițional?

— Îl considerăm foarte bun, cînd fotbalul nu va avea decît de cîștigat prin mărirea numărului echipelor și implicit a jucătorilor. În general, mărirea seriilor în Divizia C credem că nu va crea greutăți de ordin material. În localitățile unde există numai o singură echipă numărul spectatrilor va fi suficient la jocuri, fotbalul fiind tubit tututînd. În general, noi avem un lot de jucători tîneri. Cei trei jucători sub 23 de ani care vor trebui trecuți pe foaia de arbitraj nu ne vor crea probleme. Să nu uităm, însă, că mulți dintre aceștia sînt la vîrsta la care trebuie să-și satisfacă stagiul militar și s-ar putea ca echipele să fie descompletate tocmai în plin campionat. De aceea trebuie ca fiecare echipă să-și pregătească un număr suficient de jucători tîneri.

Gh. N.

RAPID ÎNTR-O NOUĂ... VARIANTĂ

CE A DETERMINAT-O ȘI, MAI ALES, DE CE ATÎT DE TÎRZIU

Lume multă duminică în tribunele Giuleștiului (era și păcat să nu vii la fotbal pe un timp atât de frumos), iar pe urmă, pe lângă antrenorii echipei, conducătorii, ziaristi și cîțiva spectatori privilegiați. Toți urmăreau cu interes un joc viu, antrenant, între două echipe care se anunțau avansate ca pregătire. Rapid și Universitatea Cluj. Privirile se îndreptau foarte curioase spre „noul val” clujean, dar se opreau cu mai multă insistență asupra Rapidului, prezent de cîțva timp pe teren într-o haină nouă de joc. De fapt, nouitatea (aparitia lui „libero”, cu toate consecințele lui în organizarea și dinamica jocului) nu-i chiar o noutate. S-au mai făcut la noi asemenea încercări, pentru a fi în pas cu evoluția fotbalistică pe plan internațional. Amintim doar pe aceea de la Dinamo București, la care Nunweiler III a acționat pe un asemenea post, dar a fost abandonată, în urma unor critici (la noi e foarte dezvoltat acest talent...). Totuși, la Rapid schimbarea aceasta a păstrat o notă de noutate dat fiind faptul că echipa giuleșteană era recunoscută ca adeptă a lui 4-2-4.

CE A DETERMINAT SCHIMBAREA

Deci, prima întrebare care se pune, înainte de orice, este: de ce a fost necesară această metamorfoză? Mărturisim că și noi, ca și spectatori și în primul rînd suporteri ai campionilor, am fost foarte curioși să cunoaștem motivele. Și le-am aflat, stînd de vorbă cu antrenorii Rapidului, acolo pe fud, în timpul meciului cu studenții clujești.

— Trebuia să facem o schimbare în jocul echipei — ne-a spus antrenorul emerit Em. Vogl, consilier tehnic. Din motive interne și externe, ca să zic așa. În primul rînd, JOCUL ÎN CADRUL SISTEMULUI 4-2-4 DEVENISE ȘABLON, JUCĂTORII AJUNSESERĂ SĂ

ACTIONEZE MAI MULT ÎN VIRTUTEA RUTINEI, nu-i mai stimula, adversarului îi era ușor să ne contracareze. De altfel, chiar jucătorii ni s-au plîns de acest lucru și AU FOST DE PĂRERE CĂ TREBUIE FĂCUT CEVA. În al doilea rînd, contactele noastre directe — mai frecvente în ultimul timp — cu echipe străine de valoare, meciurile vizionate peste hotare ne-au convins de o realitate: ASA SE JOACA SAU EXISTĂ TENDINȚA SĂ SE JOACE PRETUTINDENI. Mai mult. Antrenorul vest-german Peter Kirkath, prezent la recentul curs de perfecționare de la Snagov, mi-a confirmat că totuși, spre deosebire de informațiile pe care le posedam, la C.M. 1968 marea majoritate a echipei au manifestat împedire preocupări defensive accentuate, jocul păstrînd însă o elasticitate mare. Iar cînd a aflat că echipele noastre continuă să aplice 4-2-4, Kirkath mi-a atras atenția că pînă în 1970 vom fi siliți totuși să ne schimbăm jocul.

Față de toate acestea, ne-am gîndit că este cazul unei transformări.

— Și, în fond, de ce să așteptați anul 1970 și să n-o faceți mai devreme, deși, fie vorba între noi, și acum este totuși tîrziu față de alții. Probabil însă că ați avut motive...

DECE, ÎNSĂ, AȘA DE TÎRZIU?...

— Așa este. De fapt, NOI NE PROPUSEM SĂ OPERĂM ÎNCĂ DE ANUL TRECUT ACEASTĂ SCHIMBARE și am și discutat între noi, antrenorii, stabilind etapele de trecere la noua formulă de joc. Dar, echipa noastră s-a găsit în situația de a lupta pentru titlu, pe care i-a și cîștigat. Pe de altă parte, în calitate de campioană, echipa Rapidului urma să participe în „Cupa campionilor europeni”. ÎN ASEMENEA CONDIȚIUNI NU PUTEAM FACE „OPERATIJA” FĂRĂ RISCUL DE A COM-

PROMITE CELE DOUA ACȚIUNI ale echipei. Momentul a venit odată cu încheierea turului actualului campionat și acum iată-ne în curs de transformare, după o perioadă de pregătire relativ scurtă, dacă avem în vedere faptul că noi am terminat la 17 decembrie sezonul de toamnă.

INTARIREA DEFENSIVEI, DAR ȘI A OFENSIVEI

Trecînd la fondul schimbării, am schimbat și noi partenerul de discuție și subiectul — aspect care stîrnește poate nedumeriri. Metamorfoza Rapidului — care se produce într-un moment în care este reclamată o mai mare eficiență a înaintării — arată totuși că o întărire a apărării și o slăbire a atacului, deși în turul campionatului punctul nevralgic al echipei n-a fost defensiv, ci înaintarea.

— În aparență sau, dacă vreți, numeric, într-adevăr așa arată. Dar trebuie să atrag atenția asupra unui fapt esențial: AU SPORIT SARCINILE OFENSIVE ALE APĂRĂTORILOR ȘI ALE JUCĂTORILOR DIN MIJLOCUL TERENULUI. Fundașii laterali au posibilitatea, în raport cu evoluția jocului, să intre deseori în atac și chiar să finalizeze, ca și mijlocașii, a căror participare în apărare nu mai are loc în măsura care o impunea 4-2-4. Iată meciul cu Universitatea. Ați văzut cum, alternativ, Greavu și Ștefan s-au infiltrat în atac, avînd în spate o acoperire în apărare din partea fundașilor centrali. La două din acțiunile lor, încheiate cu centrări, s-au înscris două goluri: primul de către Neagu, al doilea de mijlocașul Bungău, ajuns pe post de inter dreapta. Deci, atacul nu funcționează, cum s-ar părea, în trei oameni, ci în patru, cinci și chiar șase. De altfel, întreaga dinamică a jocului este schimbată. Firește, SINTEM ABIA LA ÎNCEPUTUL TRANSFORMĂRII JO-

CULUI ȘI ESTE NORMAL SĂ APARĂ IMPERFECȚIUNI. Și vor mai apărea pentru că nu bați din palme și totul este gata. Pînă la corecția însușire de către jucători mai avem de străbătut un drum lung, pe care însă vom merge cu orice risc, inevitabil de altfel în asemenea cazuri.

INFLUENȚE ȘI ÎN INSTRUIRE

— Desigur că măsura a necesitat o pregătire prealabilă, o judicioasă cîntărire a posibilităților de adaptare a jucătorilor și — firește — adevăta acestora...

— Fără îndoială — ne-a răspuns, de data aceasta, antrenorul Victor Stănculescu. Am discutat cu jucătorii, de a căror adevătare am fost siguri în momentul în care chiar ei au solicitat o schimbare, despre ceea ce vroiam să facem, scoțînd în evidență dificultatea trecerii la o altă formă de organizare a jocului, efortul în plus, volumul sporit de muncă ce trebuia depus la antrenament, receptivitatea și adevăratele mai mare de adaptare de care trebuiau să dea dovadă. O serie de ședințe teoretice i-au pus la curent cu conținutul schimbării în joc și cu ceea ce trebuia făcut practic. Apoi am trecut la treabă, pe teren. Bineînțeles că AU INTERVENIT MODIFICĂRI ȘI ÎN SARCINILE ȘI CONȚINUTUL ANTRENAMENTULUI, în mijloacele folosite. De pildă, trebuia dezvoltată rezistența generală și viteza în execuție a atacanților și rezistența în regim de viteză a apărătorilor și pe acestea a căzut accentul, întrebîndu-i exerciții adecvate. Sau, exersarea paselor lungi — caracteristice într-un asemenea joc — a căpătînd pondere și, implicit, și îmbunătățirea forței și preciziei. Și multe altele pe care poate să le determine în instruire o trecere de la o formă de organizare de joc la alta. Și munca noastră va mai dura.

— Într-adevăr, Rapid va mai „pilota” — ca să folosim un termen tehnic feroviar — încă multă vreme pînă la punerea la punct a noului mecanism de joc. Terasamentul nu-i consolidat, nici nu poate fi atîta timp cît lucrările sînt în curs. Acest lucru trebuie înțeles. Eficiența transformării va putea fi apreciată numai cînd echipa va ști să joace în spiritul ei. Pînă atunci însă, nimic și nimeni nu va putea evita opinteliile și insatisfacțiile, de altfel — cum spunem — inerente în asemenea situații. Păcat, însă, că la noi noutățile pîtrund așa de tîrziu și pierdem ani întregi...

Petre GAȚU

Martinovici are șansa

Zilele trecute am avut o discuție cu Martinovici, cel care mai discutat (din ultimele șase) oltan din echipa studenților, veni, Martinovici, cel născut pași de Cetatea Banilor, la Ușă, dar care va debuta în „alor săi” de abia în primăvara acestui an.

Fericit că, în sfîrșit, are drept joc, Martinovici ne-a confiat le sale impresii — „dinăuntru” despre echipa craioveană.

— Vă mărturisesc că sînt foarte entuziasmat de cele pe care găsim la această formație. Și de echipa de la Universitatea cred, unic în țara noastră. Calitatea, solidaritatea dintre foti impresionează și încălzește pe nou venit.

Apreciind atmosfera de lucru domnește în sinul echipei, așa să fac cîteva considerații a jocului propriu-zis al Universității Craiova, așa cum se desenează înaintea fluierului inaugural turului. Apărarea se arată sigură, iar forța de joc a înalți mi se pare pur și simplu de tăpînit. Fentei de... șopîrlă. Niță i se adaugă simțul extenuant al porții a lui Sfirlogea, bele necruțătoare ale lui Obolco, totul sub regia unui jucător care-l văd în curînd în lotul național: Marian Popescu.

În meciurile de antrenament jînute pînă acum, deși lipsi Oblemenco, jocul ne-a mers bine. Atacații se mișcă derpotrivit unor „scheme” de jo interesante, preconizate de an

„SLALOM” LA TÎRGU MUREȘ

N-aș vrea să mă refer în rîndurile de față nici la perioada pregătitoare a fotbaliștilor militari din Tg. Mureș, nici la programul care-i așteaptă pînă la primul meci oficial din acest an, în Cupa României. Ci doar la lotul echipei sau, mai bine zis, am să încerc să deslușesc „slalomul” clubului printre porțile promovării și transferărilor pentru ca echipa acestui tradițional centru fotbalistic să poartă și să se mențină pe pîrtia (atît de alunecoasă, uneori!) a primei Divizii.

Am să încep cu referirea la o discuție purtată cu un an în urmă cu președintele C.R.E.F.S. Tg. Mureș, Ion Bogdan, care, evocînd cu nostalgie anii '50 cînd echipa orașului se număra printre primele 14 divizionare, ca și generația ulterioară (Public, Haidu, Naghi, Micu etc.) care s-a împrăștiat în cele patru vințuri, se întreba dacă militarii din Tg. Mureș vor putea reinnoia, după un deceniu firul participării în Divizia A. Era în anul trecut cînd Public își cînta cîntecul precum le-băda, și mi s-a părut curios ca pe acest fundal să-mi fie amintit, prin analogie, și Micu. „De ce Micu? Este doar un jucător cu mult mai tînăr și abia promovat la Steaua...” — mă întrebam pe atunci. N-am primit în zilele acelea decît un răspuns laconic dar evaziv: „Poate că timpul mă va înfrima...”

Și iată că răspunsul l-am primit acum, peste un an, an în care Micu a evoluat total neconcludent în echipa bucureșteană și s-a retras în orașul natal, la echipa unde s-a lansat dar, unde n-a mai putut să redevină titular. Ce s-a întîmplat în această perioadă, de fapt? Micu, tînăr talentat fără o solidă armătură interioară, devenise, surprinzător de repede, un boem „noaptea vesel, ziua trist”. Suspensarea de către clubul mureșan urmarea să readucă lucrurile la normal. Dar iată că tocmai în această perioadă, Steaua l-a legitimat. Și aripile „aripiei” Micu au crescut la loc, ducîndu-l pe banca rezervelor... Tînăra extremă stîngă n-a reușit să se impună în echipa bucureșteană, deși accidentările repetate ale lui Crencișanu creaseră un gol în atacul Stelei.

Astfel se face că „fiul răătăcitor” se reîntoarce acasă, dar cu aceleași metehne. Iată și ultima mostră. Întrînd recent în posesia unei sume de bani, s-a oprit (conform unui obicei devenit tradițional...) la restaurant. Și s-a oprit atît de bine (fiind chiar „eroul” unei comportări scandaloase) încît a lipsit

ulterior patru zile de la antrenament. Venit, după repetate chemări, la club, se arată pocăit dar următoarea haltă este tot la băutură, pentru a demonstra că... „in vino veritas”!

În urma noii sale escapade, clubul A.S.A. l-a scos din lot. O măsură judicioasă, care a fost însă imediat „corijată”: i s-a acordat dezlegarea pentru Ind. sirmei Cimpia Turzii în schimb lui Mureșan. Iată deci cum lanțul slăbiciunilor acționează după principiul „scopul scuză mijloacele”. Aparent, toate părțile sînt mulțumite, Micu i-a mai păcălit o dată, A.S.A. a legitimat de altundeva o nouă speranță, iar Cimpia Turzii are în echipă o „vedetă” Dar fotbalul?...

„CAZUL ȘTAICU”

Și ca să ne păstrăm în aceeași sferă, să circumscriem aci „cazul Staicu”. După cite am aflat acesta a fost adus la Tg. Mureș la inițiativa antrenorului Bone și a fost scos din lot la sugestia antrenorului Voinescu. Prezența lui Staicu a fost meteoică la Tg. Mureș. Legitimată cu puțin înaintea sfîrșitului turului, Staicu n-a putut evolua în echipa militară fiind accidentat. Și de curînd, pe motiv că nu ar fi dovedit atașament față de club (Staicu l-a recomandat pe tînărul băimărean Doboș antrenorului Hașoti de la Brașov), el a fost scos din lot, înainte de a fi apucat să joace la A.S.A. Ne întrebăm atunci pe ce criterii a fost adus Staicu la Tg. Mureș? Dacă realmente era nevoie de experiența lui (și Tiberiu Bone ne-a spus că așa a fost), nu era cazul să se renunțe atît de lesne la un asemenea jucător. Iar dacă lucrurile nu stau așa, ce rost au acte filantropice, urmate de măsuri radicale? Oricare este însă adevărul, nici un club nu are voie să se joace de-a transferările, jucătorul avînd doar rolul de pion timp de 3 luni!

CANIARO, ȘCOALA ȘI VIARREGIO

Cînd citiți aceste rînduri, elevul Caniaro din clasa a X-a a liceului Papiu Ilarian din Tg. Mureș, se află la Viarregio, unde apără culorile juniorilor bucureșteni ai Stelei. Se pare că nu e nimic senzațional în acest fapt, întrucît impetuozul și eficacele atacant face parte și din lotul național de juniori, anunțîndu-se ca o reală speranță a fotbalului mureșan. De altfel Caniaro (16 ani și jumătate) a și fost în-

Instantaneu din partida A.S.A. Mureș — Medicina Tg. Mureș (2-2)

Foto: Mihai SZASZ

trodus în lotul A.S.A. Tg. Mureș, fiind alături de mijlocașul Lucaci, cel mai tînăr jucător, ambii proveniți din pepiniera locală. Subliniem aceasta întrucît prefigurează drumul pe care va trebui să meargă în viitor clubul, dacă vrea să-și consolideze locul în prima Divizie a țării.

Facem însă și o altă subliniere. menită să-i amintească în primul rînd adolescentului Caniaro, dar nu numai lui, ci și părinților talentatului jucător ca și clubului său, că situația școlară a acestuia nu trebuie lăsată la voia întîmplării, cum se pare că este în momentul de față. Angajat pe drumul perfor-

manței, care necesită, fără doar și poate, multe renunțări și sacrificii. Caniaro nu trebuie însă să renunțe la școală. Perseverența și hotărîrea sa sînt acum puse la încercare. Drumul în viață îi este deschis, dar Caniaro nu trebuie să aleagă o cale aparent facilă care, mai devreme sau mai tîrziu, nu-l va putea satisface pe deplin. Să dedice acum sportului preferat toată pasiunea și energia tinereții sale, dar s-o galvanizeze, pentru anii ce vor veni, cu studiul, cu însușirea unei profesii.

Paul SLAVESCU

TURNEE ANIVERSARE

La 17 iulie, clubul Farul va sărbători 10 ani de la înființare. Cu această ocazie vor avea loc o serie de manifestații la toate disciplinele sportive. Totodată se va edita o revistă a clubului care va fi tipărită în trei limbi, cuprînzînd în paginile ei istoricul clubului, performanțele realizate și palmaresul echipei de fotbal. Cu această ocazie, în vara acestui an, o serie de echipe străine vor fi invitate la Constanța unde vor susține în noaptea meciuri cu Farul. Printre oaspete se vor afla: Leeds (Anglia), Vlaznja Tirana, Dukla Praga, Fenerbahce, F.C. Köln, Racing Liban, Rapid, Austria sau Admira Viena și o echipă din Kuwait. Se mai duc tratative cu o serie de echipe din Ungaria, R.F. a Germaniei și din Olanda.

pe străine vor fi invitate la Constanța unde vor susține în noaptea meciuri cu Farul. Printre oaspete se vor afla: Leeds (Anglia), Vlaznja Tirana, Dukla Praga, Fenerbahce, F.C. Köln, Racing Liban, Rapid, Austria sau Admira Viena și o echipă din Kuwait. Se mai duc tratative cu o serie de echipe din Ungaria, R.F. a Germaniei și din Olanda.

Cuplul își pregătește

Un popas la Constanța ne față în față cu jucătorii de la și ne-a dat posibilitatea să un două antrenamente.

În maiouri albe: Ușu, Georgoska, Tilvescu, Antonescu, guroiu, Ologu și juniorii Sp Manafu.

În treninguri: Tufan, Dumbravă, Iancu, Bilboacă, și juniorii Iordache, Gîrbiș. Au lipsit motivat... urmează un regim special de tire combinat cu băi de năm. Eforie în vederea refacerii și grabnice de pe urma accidentelor suferite; Manolache și Zamfir au suferit ușoare întinderi n lare; Pleșa aflat în plină s de examene; Etem — elev la la profesională; Sasu și K plecați în turneu cu selec Bucureștiului în America de La sfîrșitul celor două rep cîte 30 de minute, după un prig disputat, echipa în tren a reușit să învingă cu 5-3 punctele realizate de Iancu Dumbravă (2) și Tufan, re Kozska, Georgescu și Ologu.

În timp ce jucătorii se înd spre vestiare, l-am reținut cîteva minute pe antrenorul M rescu care ne-a făcut cîteva tînuiuri.

— Sînteți mulțumit de jocul pei în perioada actuală?

— În linii mari, da. Dar poate trage o concluzie def pentru că sîntem lipsiți de a cîtorva jucători de bază. De fi să precizez pe compari sînt foarte mulțumit de rand tîl cuplului Iancu-Tufan care dește o formă deosebită și sper, să o mențină și în cu nat. Ei gîndesc mai mult, se reciproc și sînt convins că vo zile negre tuturor portarilor.

— Preconizați pentru retur idee tactică?

— Ideea tactică nu va sufe dificări. Căutăm însă anumit liorări în ceea ce privește c xitatea unor sarcini, ca de plu: rolul ofensiv prin alte al fundașilor de margine sau de coordonare al jucătoru mai avansat. De asemenea, vo ta să folosim la maximum l terenului în acțiunile ofensi nalizîndu-ne jocul către cel extreme, Sasu și Kallo, jucăto posedă suficiente calități a atrage adversarii, depășîndu prin demaraje și încheindu țunile prin centrări precise cele două virfuri, Iancu. Contribuția lor la eficacitat cului va fi capitală.

„U“ Craiova e la titlu!

rii noștri. De altfel, referindu-mă la munca la antrenamente aș vrea să arăt că acestea, deși au un conținut ridicat de dificultate (antrenamente de intensitate în circuit, combinate cu antrenamente tari la teren) îmbracă forme realmente atractive, care ne mobilizează extraordinar.

— O întrebare la care răspunsul e ușor de anticipat. Ai emoții pentru debutul tău la echipa craioveană?

— Cred că am să vă dezamăgesc. În general n-am. Doar faptul că bunicul meu din Urzicuța, om de peste 70 de ani, va veni să mă vadă la primul meci de la Craiova jucând „pentru olteni”, îmi dă anumite emoții. Altfel, abia aștept să intru din nou în focul jocurilor.

— Și acum, o întrebare „de final” ce șanse vezi noi tale echipe în retur?

— Universitatea Craiova are, după părerea mea, pentru prima oară, șansa ei reală la titlu. 4—5 puncte obținute în deplasare pot însemna... participarea echipei noastre în viitoare ediție a „C.C.E.”. Cit despre înalt, vă propun altul. V-aș ruga să scrieți, pentru foștii mei colegi le la Petroșeni, că mi-am lăsat jumătate din inimă în Valea Jiului. Șer le datorez totul; acolo am devenit fotbalist cunoscut, acolo mi-am făcut o meserie. I-am părut totuși pentru că sint oltean și așcar ultimii mei ani de fotbal reau să-i consacrul oltenilor mei.

M. P.

cu — Tufan te ofensiva

— Conați pe vreun nume nou în lotul echipei?

— Neșansa l-a ținut pe tușă o perioadă îndelungată de timp pe anciu. Este greu de presupus că s-a poată apăra chiar de la începutul returului. Ținând seama și de faptul că va trebui să avem și o hipă de tineret-rezervă, i-am alărat lui Ușu un tânăr portar, Enil efănescu, care a activat până în prezent la echipa „Flacăra roșie” bucureștii. Acesta este singurul jutor din afară la care am apelat. Restul lotului nostru va fi completat mai cu juniori din propria penieră care vor avea posibilitatea fie rulați în vederea consacrării.

— Ce jocuri de verificare ați mai efectuat?

— Vom juca la 18 februarie cuapid la București, revanșa având o săptămână mai târziu la Constanța. Concomitent însă vom juca familie, ponderea căzând pe o genizare, definitivând în același timp și „11”-le care va intra în cea de-a doua etapă pe stegarii brașoveni. Că unii dintre jucători nu vor vedea fluctuații de formă sau nu vor accidenta, preconizăm urmărirea formației: Ușu — Georgescu, Șa (Tilvescu), Mareș, Dumbravă, Koszka, Manolache — Sasu, Tula, Iancu, Kallo.

Gheorghe NERTEA

• Săptămîna aceasta pe agenda Raportului năgurează următoarele jocuri amicale: cu Dinamo Bacău și cu Farul Constanța. Apoi, probabil un turneu în R.F. a Germaniei și în Olanda.

• După un popas de 10 zile la Predeal, într-o tabără, unde s-au „refugiat” după sesiunea de examene, și după jocul de la București, jucătorii Universității Cluj vor intra pe Metrom Brașov, pe Minerul Baia Mare, echipa poloneză Zawisza Bydgoszcz și Szeged din Ungaria.

• Neșu, Crețu și Anca n-au jucat duminică fiind accidentați.

• Un fapt statistic interesant și semnificativ: A.S.A. Tg. Mureș a avut, de cînd joacă în Divizia A, șapte antrenori secunzi!

• După ce a reapărut în fața publicului susținător din Tîrgu Mureș într-un meci internațional, cu Dukla Banska Bistrika (1—0),

CONFIDENTE...

echipa A.S.A. își propune pentru perioada următoare o suită de 7 meciuri înaintea debutului în cadrul Cupei României: tur-retur echipele Jiul Petroșeni și Metrom Brașov, deplasări la Buzău, Cîmpina și Tîrgu Jiu unde va intra echipa Șoimii, Poiana și Victoria. Desigur că aceste pregătiri vizează, deopotrivă, buna comportare a echipei în returul campionatului și trecerea cu succes a primului meci oficial din acest an, la 3 martie, în Cupa României, la București, cu T.U.G.

• Pavlovici a devenit de curînd tatăl celui de al doilea copil al său: Carla, o fetiță de 3.600 kg.

• Ultima ilustrată sosită pe adresa clubului Farul expedită din Brazilia purta semnătura lui Sasu și Kallo. Reproducem din text: „Ne e dor de țară. În curînd vom fi acasă. Nu uitați să ne rețineți posturile”. Citind-o, Unguroiu și Ologu, au replicat: „Deocamdată, posturile pe extreme sint ocupate de noi. Rămîne de văzut dacă ei vor reuși să intre în spațiul... echipei”.

• Divizionara B. Portul Constanța, a rămas fără stadion, în urma lucrărilor de lărgire a radei portului. Și pentru că pe stadion nu se pot pregăti, jucătorii de la Portul se antrenează pe unde apucă; cînd pe plajă, cînd pe cîte un loc viran. În asemenea condiții este greu de presupus că echipa se va prezenta corespunzător în returul campionatului. Odată cu desființarea stadionului Portul, orașul Constanța a rămas cu un singur stadion, acela al Farului, ceea ce — trebuie să recunoaștem — este total insuficient.

Prietenii în alb ai lui Ioachim Popescu

MOTTO

Pufnește
Zbirniie
Se-ntoarc
Și lasă-n urma lui, pe drum,
Miras albastru de benzină
Și nori de pulbere
Și fum

G. Topîrceanu

Am ales ca motto rîndurilor care urmează, aceste versuri din „Romanța automobilului” a poetului Nămăieștilor, Șuicilor și Iașului, pentru că subiectul reportajului are directă legătură cu ceea ce Topîrceanu parafrază, cu ani în urmă: chiar în ziua cînd F.C. Argeș prevăzuse începerea antrenamentelor, la puțină kilometri de Pitești, un „Fiat 850” cu Ioachim Popescu la volan, înregistra un accident cu urmări nu dintre cele mai ușoare pentru fundașul secunde clasamentului. Pericolul este adus de rapida înmulțire a traserilor mecanice pe patru roți, (cărora Topîrceanu le și prevedea, de altfel, un viitor frământat) dar și de lipsa de precauție a proprietarilor sutelor de cai putere puși sub zăbala acceleratorului și frinei, care fac tot mai riscante călătoriile cu automobilul. Și sportivii — tentați de renumele lor în ale îndrănelii — sint primii care trebuie (sau ar trebui) să ia aminte!

...În acea zi de ianuarie, pentru Ioachim Popescu începea o luptă cu mult mai grea decît toate pe care le abordase pînă atunci: la I.S.E., cu dificilele materii de examene, sau pe gazon cu o extremă mai năbădăioasă ca, alta. Se declanșase de atunci, din acel moment al ciocnirii cu autocamionul răsărit în calea automobilului său, disputa cu grave leziuni suferite. În această luptă, cu adevărat pe viață și pe moarte, Ioachim Popescu a avut aliați de preț: întregul grup de medici care l-au îngrijit și asistat cu pasiune. Începînd cu cunoscutul neurochirurg prof. dr. Arsenie și continuînd cu medicii Popa, Con-

stantinovici, Grigorovici, Vlad, al căror pacient este.

Momentele de îndoială și îngrijorare n-au lipsit. Posibilitatea ivirii unor complicații, gradul ridicat de dificultate al intervenției chirurgicale, ofensiva de răbdare și calm pentru urmarea strictă a tratamentului — iată etape dintr-un „campionat” nou și greu pentru Ioachim Popescu. Dar, totul a trecut cu bine. Acum, în rezerva din pavilionul neurochirurgical de la Spitalul nr. 9, liniștea și speranțele au intrat pe ușa larg deschisă și pe unde apar — mereu — prieteni, coechipieri, admiratori ai plinului de viață fundaș piteștean. Din ziua accidentului, făcînd cu rîndul, toți coechipierii de la F.C. Argeș l-au vizitat. Cel mai aproape, mai plin de grijă și de sfaturi bune, un „veritabil rezervor de morală și încredere” (cum îl numește chiar Ioachim) — Tîrcovnicu. I-a făcut mare plăcere atenția și grija foștilor colegi de echipă de la Progresul, în frunte cu Mindru și Mateianu, sensibili la necazul lui Ică, așa cum trebuie să se arate un prieten adevărat. Lista, lungă, a vizitatorilor cuprinde numele cele mai diverse: familia lui Lucescu — rugată de dinamovist, în mod expres, printr-o scrisoare din America de Sud — să se intereseze de Ioachim; antrenori bucureșteni, bine înțeleși membrii familiei lui și — gata cu fața, pentru orice ajutor — conducerea clubului F.C. Argeș, care și-a făcut pe deplin datoria.

Drumul pînă la Ioachim Popescu este deosebit de ușor, deși ai de străbătut un adevărat labirint de poteci, secții și pavilioane. De la directorul spitalului, un veritabil iubitor de sport, la curent cu rezultatele și faptele sportive, dr. Angheluta, și pînă la sora de serviciu, toți știu cu precizie unde este oaspetele lor. Cum deschizi ușa rezervei, Ioachim sare de pe pat cu iuteala cu care părăsea bancheta de masaj pentru a se echipa pentru meci. Pe culoarul din fața camerei, nr. 2, zeci de bolnavi asista, dimineața, la completul său program de gimnastică. Face și lungi și dese

O amintire dragă lui Ioachim

plimbări pe afară, prin uriașa grădină a spitalului. Vorbește cu o nerăbdare greu de stăvilit, de ziua — foarte apropiată — cînd va părăsi spitalul. Medicii recomandă calm, răbdare, aceeași încredere ca și pînă acum în tratamentul prescris, eventual și un nou examen oftalmologic la o clinică peste hotare; iată punctele viitorului „antrenament” medical al lui Ioachim și noi i le reamintim tocmăi spre a le efectua cu aceeași conștiințiozitate și bun moral ca și pînă acum. La capătul acestei noi etape va înțîlni restabilirea completă.

Și tot prin răbdare și totală dedicare a programului de reeducare generală, poate nu va fi chiar așa de depărtată ziua cînd Ioachim Popescu va reintra în posesia tricoului cu nr. 2 al lui F.C. Argeș.

Eftimie IONESCU

P.S. Cazul Ioachim Popescu ne dă ocazia să întrebăm: oare nu ar fi bine ca F.R.F. și cluburile să interzică jucătorilor de Divizia A conducerea automobilului?

— ef. i. —

INTERVIU OCAZIONAL CU DOI FOȘTI (ȘI, PROBABIL, VIITORI) „TUNARI”

Zi de februarie. Pe Calea Victoriei în jos, printre zeci de pietoni, doi tineri veseli sint rapid reperați de trecători. Și nu pentru că ar avea ceva excentric, ceva cu totul deosebit în ținuta lor. Pur și simplu pentru că, așa cum lumea îi recunoaște imediat pe artiști, de exemplu, o-bișnușii plimbărilor pe această frumoasă arteră a orașului, și cei doi tineri sint binecunoscuți de foarte multă lume. Frățilă și Naghi. Două nume care în fotbalul nostru au însemnat pînă mai ieri... foarte multe goluri.

Iar golurile, momentele cele mai emoționante ale meciurilor, se rețin odată cu autorii lor; multe meciuri rămîn în memoria noastră la modul „da, îmi aduc a-

minte, în jocul acela au marcat Constantin și Frățilă...”

Lesne de bănuț că pe cei doi, la cîteva clipe după ce i-am văzut, i-am „acroșat” din mers. Prima întrebare s-a referit, ați ghicit, la veselia lor atît de manifestă. Mi-a răspuns Naghi:

— Venim amîndoi de la nea Mitică (n.a. — binecunoscutul medic sportiv Dumitru Tomescu); radiografia lui Titu a ieșit formidabilă.

— Zău, Frățilă?

— Zău. Pînă mi-a „citit-o” nea Mitică am avut niște emoții grozave. După aceea, îmi venea să sar cîte trei trepte deodată...

— Sper că nu le-ai sărit totuși.

Nu, bineînțeles. Nu puteam risca. Bruscul meu divorț de lumea stadioanelor a fost cea mai grea încercare din viața mea. Mă zbăteam noaptea în pat, mă visam marcînd și mă trezeam singur, cu un picior greu ca piatra... În aceste șase luni scurse de la accidentul meu, am meditat adînc asupra situației noastre, a fotbalistilor. În zilele de glorie (ca să numesc așa perioadele în care jocul îmi mergea, cînd dădeam goluri multe, cum a fost, de exemplu, meciul cu Elveția, de la București, cînd am marcat trei) mă „ascundeam” de lume cînd ieșeam pe stradă. Cînd dispari însă o vreme din teren, îți dai seama cît de efemere sint toate...

— Am auzit că ți-ai reluat mai de multă vreme activitatea „neoficială” de reacomodare?

— Într-adevăr. Lipsa mingii aproape că m-a înnebunit. La Călimănești, doctorul mi-a permis șase ore de antrenament dozat. Eu făceam 12. 6 la sală și 6 pe teren. Am participat chiar și la vreo 4—5 miuțe. Ba am și marcat vreo șapte goluri. Vă închi-

puiți. Am marcat din nou goluri!

— Așadar, tot golul...

— Adică golurile. Vreau să mai marchez o...cărufă de goluri.

— Știi că în lumea fotbalului n-ai fi primul jucător al cărui „come-back” este remarcabil?

— Știu. Cît am stat la pat, am citit tot despre Bobrov, Kucera, Cisovski, Fontaine, Seeler...

Naghi, care în tot timpul acestui dialog a tăcut, a intervenit în acest punct al discuției:

— Să știți că și la mine se va produce un „come-back”. Deși n-am dispărut fizic din teren, eclipsa mea de formă din această toamnă a fost totală. Vreau să revin și eu în actualitate... De altfel, am, în total, un adevărat „decalog” de dorinți. Așadar... 2) doresc să joc, să „prind” de la începutul returului echipa; 3) doresc să înscriu cel puțin 10 goluri în retur; 4) doresc să nu mai ies din echipă; 5) doresc să-mi întemeiez o familie; 6) doresc să muncesc cît trei la antrenamente; 7) doresc (și această dorință va fi o realitate) să duc o viață sportivă exemplară; 8) doresc să bat din nou la poarta loturilor naționale; 9) doresc să contribuie la saltul echipei mele, Dinamo București, la locurile de onoare ale clasamentului; 10) doresc să redevin... Naghi.

Despărțindu-mă de cei doi fotbaliști, am preluat ultima idee a lui Naghi și le-am urât din toată inima celor doi tineri fotbaliști să REDEVINĂ cît mai curînd... Frățilă și Naghi, așa cum i-a păstrat memoria miilor de suporterii ai celor doi talentați „tunari”.

Marius POPESCU

Aspect din meciul amical de duminică, dintre Progresul și Petrolul (1—2). În prim plan, Mateianu
Foto: Virgil ENESCU

Prima minge de fotbal, albă, numărul trei și cu douăzeci și patru de benzițe, mi-a dăruit-o tatăl-meu, fiindcă, în fine, după eforturi considerabile, reușisem să învăț tabla înmulțirii cu opt și cu nouă.

Ceremonia umflării acestei mingi cromo, cu o pompă de bicicletă care îmi ajungea până la umăr, a fost evenimentul străzii Buzești.

Toți pustii, horă holbată în jurul meu, se minunau. Era prima minge de fotbal în cartier, proprietate personală, și inaugurarea ei a avut loc într-o hărmălaie de infern pe bulevardul Alexandru Ioan Cuza, pe unde trecea mai rar câte o birjă.

După câteva șuturi timide, în fine, am nimerit unul de maestru, cum numai pe terenul C.A.B. de la Șosea se mai trăgea de nea Mitzi Niculescu, căpitanul Venus-ului sau de nea Nae Secăreanu de la Coltea.

Mingea s-a dus, cu pantof cu tot, drept în fereastra popii Georgescu de la biserica Nicolae Dușumea.

Am părăsit cu toții nefericitul câmp de luptă, minge și pantof, și, personal, am nimerit, într-un picior, val-virte și speriat, acasă drept sub pat, ca un cotoi prins la oalele din bucătărie.

După citva timp a apărut și coana preoteasă, ca un balaur, purtând cu ea trofee: mingea și pantoful, solicitând amenințator și de urgentă un geamgiu.

Ascunsă câteva zile, drept pedeapsă, în garderob, mult învidiată minge mi-a fost totuși încredințată din nou după îndelungate prelegeri moralistice și amenințări.

Dar ce să faci cu o simplă minge fără să ai măcar un club, cum ar fi Venus, Triumf sau Tricolorul? Deci, expeditiv, am pus imediat și bazele solide ale unui club. Bineînțeles, eu fiind proprietarul mingii de neam și funcțiile oficiale de președinte, căpitan și centru înaintaș. Dar un club trebuie să aibă totuși și un nume. După multe tainice consfătuiri și dureri de cap i-am găsit, în fine, unul: **Junimea**. Nu auziserăm încă de Titu Maiorescu și cenaclul său, așa că nu poate fi vorba în nici un caz de un furt de firmă. Ne-am procurat și o stampilă, clubul sportiv „Junimea” și astfel inventarul s-a îmbogățit simțitor: o minge cromo, opt membri și o stampilă.

Sediul, lângă simigieria din colț.

Acum, pe cine provocăm la un meci miuță?

Fundusul nostru, pistruiat ca o biblică, aflase că în Dealul Spirii, pe maidanul Tăcălie, se află o echipă teribilă de pitici.

Dar cum să concepem provocarea și cine s-o ducă tocmai din Buzești în Dealul Spirii, distanța echivalând pentru noi cu o excursie de la Ecuator la Tropice? Și apoi, cum să joci fără echipament?

Atunci copiii cismarului italian Pugliese, de pe strada noastră, unul half și altul extremă în magnifica noastră echipă, ne-au oferit pe loc o soluție. Să-i scriem lui Mussolini în Italia să ne trimită echipament.

Habar n-aveam noi cine este acest domn Mussolini, dar i-am conceput o scrisoare din partea clubului Junimea, să-i ungă sufletul.

Bineînțeles că domnul Mussolini nu ne-a trimis nici măcar niste salutări dar mi-te unsprezece tricouri, unsprezece chilote, unsprezece perechi de ciorapi și mai ales unsprezece perechi de ghete.

Cind m-am adresat îngrijorat unchiului meu, sanitar la spitalul militar, acesta m-a dezumflat complet.

— Păi, bine, mă, ăstaia i-ai scris voi? Mussolini, ăsta, e un calic cum nu s-a mai pomenit. De ce nu mi-ai spus mie? N-aveți nici o grijă. Totul e în regulă. Mă ocup eu!

Și peste câteva zile sanitarul ne-a adus de la spital trei flanele de corp, cărora le-a tras la repezeală cu smoolă niște dungi paralele.

— Tricouri! Deocamdată unul pentru tine, centru înaintaș, unul pentru portar și unul la halfie.

Cind mi-am tras tricoul pe mine îmi ajungea până dincolo de genunchi.

Având oarecum echipament, unchi-miu care fusese pe vremuri și furier la regimentul 21 Infanterie, ne-a conceput și-o provocare.

PROVOCARE:

„Clubul Sportiv Junimea din Buzești are onoarea să provoace la un mare meci-miuță, duminică la ora 4, clubul sportiv „Viteazul” de pe Tăcălie. Meciul va avea loc pe terenul de lângă gară. Echipa care nu se prezintă se consideră învinsă cu 13-0.”

PREȘEDINTE,
Neagoe Rădulescu

Unchi-miu, priceput în toate, mă sfătui să mă iscălesc Neagoe fiindcă este mai impresionant.

Neagoe Basarab, nu știa el dacă jucase fotbal, dar fusese precis domnitor. Pe cind Neagu, șapte circiumari cu numele ăsta numai în Filantropia!

Dar primul și ultimul meci al temutei echipe de fotbal Junimea n-a avut loc, duminică ploind toată ziua cu găleata.

Și dacă n-ar fi plovat, Junimea tot n-ar fi putut evolua pe maidanul Viilor de lângă gară.

Portarul ni s-a îmbolnăvit de gilci și cei doi italieni din echipă ne-au fost luați cu forța de familie, la un botez, să țină luminările.

Așa se pulverizează în viață marile elanuri sportive.

În palmaresul Junimei n-am uitat niciodată că în dreptul primului meci stă scrisă o înfrângere cu 13-0.

Din volumul în manuscris „Maidanele copilăriei mele”.

O PROBLEMĂ PENTRU SHERLOCK HOLMES

● Cele patru acte ale unei răpiri senzaționale ● Un autocamion oprește în miez de noapte la poarta lui... ● „Dacă te prezinți la examene, nu vei fi promovat!”

Faptele s-au petrecut ca într-un roman polișt de cea mai proastă speță. Numai că în jurul acestor „mistere” trebuie făcută lumină, iar față de cei ce manifestă astfel de preocupări necurate să se ia cele mai aspre sancțiuni. La lumina zilei!

Dar despre ce e vorba?

Se mai întâmplă, pe ici pe colo, în fotbalul nostru, dispariții „misterioase” de jucători, „răpiri în miez de noapte”. Acesta ar fi actul I. Actul II: schimb de telegrame, de scrisori sau chiar de „împuțernici” care discută pe aceeași temă: „acordarea dezlegării jucătorului X”. Cei ce l-au pierdut pe X, normal, „se lasă greu”. Actul III: intervenții (de o parte și de alta) la federație pentru transferare. Actul IV, înțelegeri între beligeranți, după ce intră în funcțiune și niște „forțe oculte”. Epilog: X, cu acte în regulă joacă la noua lui echipă.

Cam după acest tipic s-a rezolvat cazul Sasu și altele.

Iată însă că o vizită făcută de curind la Arad ne-a reamîn-

tut de aceste practici: a dispărut Dobindă jucător de bază la Vagonul! Cum? După tipic: în miez de noapte un autocamion a oprit la poarta casei sale, Dobindă și-a încărcat mobila, și-a luat nevasta și... p-aci și-e drumul! Din orașul de pe malurile Mureșului, în orașul de pe malurile Begăi! La Politehnica!

foileton

Lucrurile au un mic istoric. Toma Dobindă, arădean get-beget, crescut la U.T.A., a plecat să-și caute împlinirea la Cupir și apoi la Hunedoara. De aci a venit astă toamnă la Vagonul, dornic să-și regăsească orașul natal. Și a fucat turul în formația uzinei de vagoane, fiind golgeterul ei.

Tot astă toamnă a dat și examen la Facultatea de medicină veterinară de la Timișoara. A căzut. Și-a încercat norocul la secția fără frecvență a Facultății de educație fizică, tot la

Timișoara. A reușit. Cu citva timp în urmă, la un curs de schi făcut în cadrul facultății, i s-a spus că dacă se prezintă la examene nu va fi promovat, că mai bine să se gindească ce face. Și i s-a „sugerat” să vină la Timișoara, să joace acolo.

Mai mult, reprezentanți ai Politehnicii au și făcut câteva drumuri la Arad pentru a discuta cu cei de la Vagonul „modalitățile” transferării lui Dobindă. Bineînțeles, au fost refuzați. Era normal: cum putea să piardă Vagonul un jucător de valoare, acum, la mijloc de campionat, cind formația vizează titlul?

Și a venit apoi „răpirea”! O răpire făcută, credem, mai mult cu intenția de a slăbi echipa din Arad și de a netezi într-un fel drumul Politehnicii spre o revenire în Divizia A.

Credem că forurile în drept, adică atît F. R. Fotbal cît și Consiliul pentru educație fizică și sport al regiunii Banat, trebuie să acționeze de urgență.

M. TUDORAN

DE VORBĂ CU FOȘTII INTERNAȚIONALI

IOSIF LENGHERIU

Într-unul din modernele blocuri ce înfrumusețează cartierul Terezian din Sibiu am avut prilejul să fiu, pentru puțin timp, oaspetele familiei Lengheriu. Nu vă înșelați, este vorba de Iosif Lengheriu, antrenorul care a condus în finala „Cupei României” echipa Foresta Fălticeni „anonima” care a produs marea lovitură de teatru învingînd în semifinale pe Rapid București, campioana țării.

Prima întrebare a venit, deci, firesc:

— Cum se face că nu mai sînteți la Fălticeni?

— Am părăsit Fălticeniul atît pentru că din echipă au plecat nu mai puțin de 7 jucători, cit și din cauza unor neînțelegeri cu conducerea asociației.

— După cite știu nu sînteți originar din Sibiu. Unde v-ați născut, și, pentru că am ajuns la capitolul „trecut”, v-aș ruga să-mi spuneți cite ceva din începutul activității dv. de fotbalist.

— M-am născut în 1914 la Uioara. La 14 ani am făcut cunoștință cu fotbalul cu ocazia jocurilor interstrăzi. Printre fotbalisții ce s-au ridicat din aceste echipe de străzi (unde, ca orice copil, prima minge a fost cea de cîrpă) se numără I. Moldovan, Negru, Marian, Păcuraru, frații Ciungan și alții. În 1930 am jucat la Aiud, în echipa locală, pe postul de portar, iar de aci am trecut în echipa liceului „Mihai Viteazul” din Alba Iulia, jucînd half centru. Patru ani mai tîrziu eram la „Ceramica” Bistrița, în divizia B, iar în 1935 am urcat o nouă treaptă, aceea a Diviziei A. Antrenorul Rudi Jenei, de la Crișana, m-a adus la Oradea și, după citeva jocuri, am devenit, împreună cu concetățeanul meu Ioachim Moldovan, titulari în această echipă. De astă dată — centru înaintaș.

N-a trecut apoi decît un an și antrenorul Rapidului, Konrad Kalman, ne-a „cumpărat” de la Crișana pe mine, pe Baratkî și pe Fănescu. La Rapid, am stat 11 ani și, în această perioadă s-a format binecunoscuta echipă: CONRAD, ROȘCULET, WETZER III, VINTILĂ, RĂȘINARU, RĂFINSCHI, BARBU, MOLDOVAN, LENGHERIU, BARATKI, BOGDAN, iar, după un an de zile, s-au alăturat AUER și SIPOȘ.

— După părerea dumneavoastră, care a fost „echipa de aur” a Rapidului din toate timpurile?

— Cu toate că nu am reușit să cîștigăm în acea perioadă niciodată campionatul, „echipa de aur” a fost, după părerea mea: PETRICĂ RĂDULESCU, SLIVĂ, LENGHERIU, VINTILĂ, RĂȘINARU, WETZER III, SIPOȘ, MOLDOVAN, AUER, BARATKI, BOGDAN.

— Care au fost cele mai frumoase partide din cariera dv. de fotbalist?

— Cu echipa de club „Hungaria”, pe care am învins-o cu 2-1 la Budapesta (în anul 1939), iar la București am bătut-o cu 3-0, cu Gradjanski, 2-2 la Zagreb, 2-2 la București, iar la Subotici 1-1. După trei partide egale, ne-am calificat în finala C.E.C. prin tragere la sorți. După mine, atunci a fost Rapidul pe treapta cea mai înaltă. Dacă băteam și pe Ferencváros (meciul nu s-a mai disputat din cauza războiului) deveneam cîștigători ai Cupei Europei Centrale...

— În formația de aur pe care ne-ați prezentat-o, dv. figurați pe postul de half centru. Cărui fapt se datorează această schimbare?

— O întîmplare nefericită. În anul 1937, într-un meci cu AMEFA, fundașul Buibaș mi-a rupt piciorul. Fără intenție. Ghinionul acesta nu a fost singurul.

La piciorul drept am mai avut o dublă fractură plus două operații de menisc.

— Vă rog să-mi amintiți și ceva despre activitatea dv. în echipa națională.

— În echipa națională A am fost selecționat de opt ori iar în echipa națională B de cinci ori.

— Care a fost cea mai mare satisfacție?

— Selecționarea pentru prima dată în echipa națională care urma să joace contra Italiei, pe atunci campioană mondială. La selecția pentru postul de fundaș stînga, au concurat alături de mine Albu, Felecan, Petrescu. De altfel, rezultatele de 0-1 la București (în 1939) și 1-2 la Roma (în 1940), erau socotite pe atunci mari performanțe ale echipei noastre naționale. Nu mai vorbim că în același an, 1940, confirmînd buna formă, echipa noastră națională a învins cu 2-1 pe Iugoslavia la Belgrad.

— Revenind la echipa Rapid, vă rog să ne expuneți cum s-a desfășurat activitatea dv. la această echipă?

— Lucram la Atelierele C.F.R. — astăzi Grivița Roșie — și fotbalul îl făceam din plăcere. Dacă doream să joc fotbal, trebuia să joc după terminarea programului de lucru.

Era un obicei ca, după terminarea celor două ore de antrenament, să mai lucrăm alte 2-3 ore pentru exersare și ne apuca noaptea pe teren. Trebuie să subliniez faptul că exista în singele fiecărui fotbalist din echipă — disciplină. Antrenorul nu trebuia să ne controleze în nici un fel.

ILIE IONESCU

correspondent

Lengheriu (X) într-una din renumitele echipe ale Rapidului. De la stînga la dreapta, sus: Vintilă, Bogdan, Baratkî, Lengheriu, Wetzer III, Rășinaru, Slivă, P. Rădulescu; jos: Sișos, Dan Gavrilăscu, Moldoveanu.

SPANIA—O ECHIPĂ ÎN PLINĂ TRANSFORMARE

PREZENȚE ÎN CUPA EUROPEI. Coincidența face ca învingătoarea grupei I din preliminariile campionatului Europei să fie și deținătoarea trofeului „Cupa H. Delaunay” — reprezentativa Spaniei, prezentă pentru a treia oară în această competiție europeană de mare interes. În prima ediție a „Cupei Europei” din 1958—60 (care peste 6 ani avea să fie transformată într-un veritabil campionat al continentului nostru), Spania a luat un start bun: două victorii (cu 4—2 și 3—0 asupra echipei Poloniei) în optimile de finală. Mai departe însă n-a mers. Sortii i-au desemnat în sferturi de finală ca adversar selecționata U.R.S.S., în fața căreia nu s-a prezentat. În schimb, în ediția următoare a Cupei (1962—64), naționala spaniolă a trecut cu succes de fiecare fază și a găzduit turneul final, printre oaspeții săi fiind și reprezentativa sovietică, pe care a și învins-o în finală, intrând în posesia Cupei. Drumul ei spre victoria finală a fost marcat de următoarele rezultate: 6—0 și 1—3 cu România, 1—1 și 1—0 cu Irlanda de Nord, 5—1 și 0—2 cu Irlanda, 2—1 cu Ungaria (în semifinale) și 2—1 cu U.R.S.S. (în finală).

O CALIFICARE NESPERATĂ. Din 1966, această compe-

tiție a devenit campionat inter-jări al Europei și echipa spaniolă — decepționantă la C.M. 1966 — l-a abordat cu mari speranțe. Ea a gustat însă din cupa învinșilor la Praga, unde a cedat în fața ultimului adversar, Cehoslovacia, după ce trecuse cu bine de Irlanda și Turcia. Calificarea era (sau părea, cum s-a văzut până la urmă) total compromisă, deși spaniolii reușiseră să se revanșeze la Madrid asupra formației cehoslovace. Dar, aceasta din urmă mai avea un singur joc de disputat, pe teren propriu și contra unui adversar în fața căruia avea prima șansă — Irlanda. Chiar cu un meci nul și Cehoslovacia tot ar fi obținut calificarea, datorită golaverajului. Dar, fotbalul a jucat și de data aceasta una din obișnuitele sale feste. Irlanda a învins la Praga, scoțind din cursă pe cehoslovaci și oferind calificarea, în care nu mai spera nimeni, spaniolilor. Și iată-i acum pe aceștia în situația — extrem de plăcută, firește — de a-și apăra trofeul pe care-l dețin. Misiunea nu le va fi însă deloc ușoară, pentru că în sferturi de finală au de înfruntat fie pe campioana mondială, Anglia (de care a fost învinsă anul trecut cu 2—0 într-un amical la Londra), fie echipa Scoției, adversar cel puțin la fel de redutabil ca și primul. Dar, să notăm rezultatele obținute în grupă: 0—0 și 2—0 cu Irlanda, 0—0 și 2—0 cu Turcia, 0—1 și 2—1 cu Cehoslovacia.

Clasamentul grupei:

1. SPANIA	6	3	2	1	6—2	8
2. Cehoslovacia	6	3	1	2	8—4	7
3. Irlanda	6	2	1	3	5—8	5
4. Turcia	6	1	2	3	3—8	4

CARACTERISTICI, SPERANȚE. La ora actuală, echipa Spaniei este expresia unei politici de întinerire pusă în aplicare de

Una dintre formațiile cu care Spania a câștigat seria. În picioare, de la stînga la dreapta: Iribar, Osorio, Tonono, Reija, Gallego, Pirri. În primul rînd: Amancio, Luis, Garata, Marcial, Jose Maria

mulți ani. Acțiunea a început-o selecționerul național Villalonga, iar Balmanya — succesorul său — a accentuat-o, aducînd mereu energii noi în cadrele lotului național. Din echipa care a cucerit Cupa în 1964 au „supraviețuit” doar patru jucători folosiți anul trecut: portarul Iribar, mijlocul Pirri și atacanții Amancio și Marcelino. Balmanya însă, nici nu a avut prea multe probleme în munca sa. Renovarea reușită a lui Real Madrid i-a oferit elemente de care avea nevoie. De altfel, așa se și explică de ce stilul lui Real este înțilnit și la echipa națională: joc foarte elastic, driblingurile cele mai neașteptate, pase extrem de precise, devieri și schimbări de direcție de atac instantanee, combinații larg desfășurate, totul într-o mare viteză. Naționala a suferit în ediția actuală o singură înfrîngere și n-a primit decât două goluri, dar asta nu în-

seamnă că a ales un sistem prea defensiv. Nu joacă nici în linie, nici betonat. Se bazează pe o organizare a jocului cu patru fundași, cu acoperire temporară, la nevoie, (prin retragerea lui De Felipe în poziție de „libero”) și care aplică un marcaj individual foarte sever. Oamenii din mijlocul terenului (Pirri, Marcial, Paquito) constituie punctul forte. Marcial asigură o perfectă coordonare a acțiunilor prin clarviziunea lui, iar Pirri (mai ales) și Paquito o conlucrare sigură cu atacul, ei înșiși realizatori. Atacul însă, abuzează de joc individual și se lasă furat de impetuozitate.

Cu toate acestea, Balmanya speră că tinăra sa formație va reuși să alcătuiască o națională de valoare individualităților care o compun și va reuși să se califice pentru turneul final.

P. G.

O „POLITICĂ A ECHIEI NAȚIONALE”, ÎN ITALIA

La Florența s-au întrunit de curind tehnicienii fotbalului italian în frunte cu președintele colegiului de antrenori, Mandelli, și antrenorii federali Valcareggi, Galuzzi și Ferrari, pentru a discuta și stabili programele organizatorice ale fotbalului peninsular.

În centrul atenției s-a situat problema echipei naționale, care, după Mandelli, la ora actuală e insuficient pregătită pentru a face față cerințelor moderne ale fotbalului mondial.

Întîlnirea a avut un caracter consultativ, în scopul elaborării unui plan ce urmează să fie supus aprobării întregului sector tehnic și Consiliului federal. S-a convenit ca activitatea purtătorilor tricourilor reprezentative să fie complex și divers, dirijată la toate nivelurile, odată cu începerea sezonului 1968—1969.

Pentru a ajunge la un plan concret și eficient s-au căutat soluții, supunînd unui examen obiectiv situația prezentă și posibilitățile de perspectivă.

La baza formării unei echipe naționale de certă valoare, chestiune deosebit de complexă, tehnicienii italieni au căutat de acord că trebuie pusă intensificarea activității externe prin contractarea de jucători cu echipe străine — dar nu în mod haotic — ci urmîrind cristalizarea unor intenții și atingera succesivă a indicilor calitativi. Se preconizează alcătuirea unui nucleu format din trei-

zeci de jucători tineri pentru a experimenta diferite formule, programul de activitate urmînd să cuprindă la început întîlniri de interes minor, în care să fie folosiți unii jucători cu experiență limitată, pentru a le da astfel posibilitatea să se afirme netrecasat de miza jocurilor.

Odată cu obținerea omogenității și a forței penetrante urmărite, echipa va trece într-un ročaj mai sever, fără a se renunța însă la experimente, care sugerează întotdeauna noi și interesante puncte de vedere referitoare la posibilitățile unei formații.

În afara reprezentativei A, maximă expresie a fotbalului unei țări, tehnicienii italieni își concentrează atenția asupra creării unui centru național de instruire în care să activeze băieți între 10 și 14 ani. În acest sens, Federația a dispus o campanie de depistare a tinerilor talente în întreaga Italie și alcătuirea unui program de pregătire adecvat.

O altă chestiune adusă la masa discuțiilor a fost aceea a antrenorilor, examinîndu-se proiectul unei publicații bilunare cu caracter tehnic, ce ar servi la îmbunătățirea gradului de pregătire a antrenorilor prin înțelegerea lor la curent cu toate metodele și observațiile, atât interne cit și externe, asupra antrenamentului individual și colectiv.

Punctul de vedere dominant în discuțiile din Italia este acela că aducerea „sportului rege” la un nivel care să realizeze dezideratul suprem, randament plus spectacol, nu va fi posibilă decît printr-o muncă intensă, îmbinînd pasiunea cu sobrietatea și clasicismul cu receptivitatea selectivă la tot ce e nou.

A F R I C A

PĂȘEȘTE PE LINIA CONSACRĂRII FOTBALISTICE

MAJORATUL A FOST OBTINUT PRIN ORGANIZAREA TUTUROR COMPETIȚIILOR CLASICE INTER-REPRESENTATIVE ȘI INTER-CLUBURI. UN OBIECTIV IMEDIAT — PERFECȚIONAREA ORGANIZATORICĂ A FEDERAȚIILOR ȘI CLUBURILOR. SUCCESUL DE PUBLIC, O GARANȚIE PENTRU PROGRESUL ANILOR CE URMEAZĂ

Două „valori africane”: Boukala (stînga) și Ongagna, „stiele” ale fotbalului din Congo-Brazzaville, într-o dispută dinamică pentru balon

Ceea ce era acum cîțiva ani o presupunere, a devenit acum o realitate: Africa reprezintă un mare și fertil teren de dezvoltare a fotbalului. Pe acest teren primele recolte au și început să fie culesse. Și ele sînt deosebit de bogate. Acest mare continent, de peste 3.300.000 km.p., cu o populație de aproximativ 300 de milioane de oameni, cunoaște o puternică ofensivă a sportului, în general, și a fotbalului — care prinde foarte mult în preocupările locuitorilor lui — în mod cu totul special.

Unul din marile examene ale potențialului actual al fotbalului african îl reprezintă organizarea unor competiții de tipul cel mai avansat — similare cu cele de pe continentele europene sau sud-americean: „Cupa campionilor”, „Cupa cupelor” și, ca perspective, o eventuală „Cupă a orașelor africane”. Sigur că la asemenea realizări nu se poate ajunge fără existența unui organism conducător — la nivel continental — al fotbalului african. În momentul de față, Confederația Africană de Fotbal” îndeplinește, treptat, peste dificultăți deosebite de mari, această misiune. Denumită prescurtat C.A.F., după modelul F.I.F.A. sau U.E.F.A., această reunire a federațiilor africane a ajuns să joace — într-un timp cu mult mai scurt decît o prezisese chiar și entuziaștii ei membri fondatori — un rol preponderent în viața fotbalistică africană. Hotărîrile și intervențiile ei au dus la instaurarea unui re-

gim de totală disciplină în întreg ansamblul de acțiuni. Beneficiind de cotizațiile membrilor sale (toate țările Africii, mai puțin Rodesia și Rep. Sud-Africană, excluse pentru politica lor rasială și în fotbal) precum și de o serie de fonduri puse la dispoziție de F.I.F.A., „Confederația Africană de Fotbal” a trecut cu toată convingerea la perfecționarea desfășurării competițiilor continentale. „Cupa campionilor” a cunoscut la ultima ediție un succes enorm de public, dar și competițional.

Reuniunile C.A.F. au loc de cel puțin două ori pe an și trebuie să înțelegem că dificultățile de transport pentru reunirea reprezentanților sînt extrem de greu de trecut, legăturile aeriene dintre o țară și alta a Africii trecînd de multe ori prin... Europa. Unor asemenea greutăți trebuie să le facă față și echipele în călătoriile lor și de aceea faptul că o competiție continentală s-a desfășurat cu regularitate, fără defecțiuni majore, se cuvine cu atât mai mult apreciat.

Acum Africa este prezentă și în preliminariile C.M. 1970 cu 10 echipe, dispunînd de un loc exclusiv în turneul final. În reuniunea sa de la Addis Abeba, C.A.F. s-a ocupat și de perfecționarea date-

lor în cele cinci subgrupe (de cîte două echipe) în care au fost împărțite echipele ce reprezintă Africa în preliminariile C.M. 1970. Forul continental african va fi reprezentat la toate meciurile prin delegații, membri ai Comitetului său executiv. Tot atunci C.A.F. a decis repartizarea unor noi sume, din fondul său central, tuturor federațiilor naționale, în scopul construirii de terenuri și asigurării echipamentului de primă calitate pentru cluburile din prima divizie. O comisie tehnică a CAF alcătuită din profesori de educație fizică, antrenori și tehnicieni solicitați la F.I.F.A., va efectua un turneu al tuturor țărilor, facînd parte din organismul continental, pentru a ajuta la perfecționarea organizării federațiilor și cluburilor. Aceste comisi vor rămîne o perioadă de timp mai mare în țările cu vîrstă mai fragedă în activitatea fotbalistică.

Rapoartele prezentate la reuniunea C.A.F. de delegații tuturor federațiilor au subliniat că numărul spectatorilor la meciurile oficiale ale anului 1967 a crescut cu 26 la sută. Această afliuență spre stadioanele de fotbal garantează înaintarea într-un ritm și mai susținut a fotbalului african spre linia consacrării sale internaționale.

DE ICI, DE COLO...

PROPUNERI, DISCUȚII

Programarea jocurilor din cadrul sferturilor de finală ale campionatului Europei și din preliminariile turneului olimpic este în curs. S-au făcut propuneri, dar s-au iscat și discuții acolo unde datele nu convin uneia sau alteia dintre federații.

● Federația sovietică a propus forului maghiar datele de 7 și 14 mai pentru meciurile din campionatul european. Cum însă, aceste date sînt într-o marți, federația de la Budapesta a făcut o contrapropunere: 31 martie sau 7 aprilie la Budapesta, 28 aprilie sau 1 mai la Moscova.

Pînă la urmă, cele două federații s-au oprit asupra datelor 4 mai la Budapesta și 11 mai la Moscova. Un eventual al treilea joc se va disputa la 15 mai pe un teren neutru.

● Nici forurile italiene și bulgare n-au ajuns la un acord. Italienii își apără ferm propunerea: 24 sau 31 martie la Sofia, 15 aprilie în Italia. Altfel, vor solicita arbitrajul U.E.F.A....

● Federația din R.D. Germană și-a fixat preferințele în ce privește datele meciurilor cu Bulgaria și le-a comunicat la Sofia: 28 aprilie în Bulgaria, 7 sau 11 mai în R.D. Germană. Se așteaptă răspunsul forului bulgar. Acesta însă, se află într-o situație dificilă: datele trebuie fixate în funcție de datele meciurilor — Italia, din campionatul Europei, pentru că de fapt, prezintă aceeași reprezentativă...

SCURTE ȘTIRI

● Un meci amical de juniori R. D. Germană—Bulgaria se va disputa la 24 martie la Potsdam.

● Meciurile F. C. Austria Viena—Upest Dozsa Budapesta din cadrul 4-imilor „Cupei Europei Centrale” se vor disputa la 20 și 27 martie.

● Echipa R. F. a Germaniei va juca amical cu Țara Galilor la 8 mai la Cardiff.

„Toate golurile mele” 7

FRAGMENTE DIN CARTEA FOTBALISTULUI VEST-GERMAN UWE SEELER

Decizie asupra ofertei de transfer făcută de clubul italian Internazionale. Uwe Seeler se consultă cu cei din jurul său, familia și specialiștii renumiți ai fotbalului din țara sa.

— E în regulă, am zis. Dar am să mai fac ceva. Îi dau telefon lui Sepp Herberger să-l întreb și pe el.

— E bine că faci asta, zise Mahlmann. În definitiv îl privește și pe antrenorul federal dacă rămii aici sau pleci în Italia. Herberger îmi spuse aproape aceleași lucruri ca și antrenorul meu. Nu-mi puse nici o piedică, dar am înțeles din tonul lui că s-ar bucura dacă aș rămâne în Germania.

Cu această convorbire, s-au risipit și ultimele îndoieli, dacă mai existau. Am mulțumit celor din Milano pentru oferta mărni-moasă pe care mi-au făcut-o și am devenit din nou „om”. N-aveam să regret niciodată ceea ce am făcut. Numai gândul de a fi abandonat echipa mea și spectatori mei care mă îndrăgeau, m-ar fi torturat.

Drept răsplătă pentru devotamentul său față de club, conducerea clubului îi oferă lui Seeler postul de reprezentant comercial al firmei de articole sportive „Adidas”, având reprezentanța pentru regiunea nordică a Germaniei Federale. Ținând seama de faptul că Hamburger SV este un club de amatori, Seeler nu putea primi nici prime, nici vreun alt stimul material.

La 9 aprilie 1961, Seeler și echipa lui pleacă la Barcelona pentru disputarea primei manșe a semi-finalei Cupei Campionilor Europeni. După un meci foarte animat în care s-a jucat și foarte sportiv, echipa germană pierde cu 0-1. Returul s-a disputat la 26 aprilie la Hamburg. La pauză, scorul era încă alb.

Iată și formațiile.
Barcelona: Ramallets; Foncho, Garcia; Verges, Gensana, Segarra; Evaristo, Kocsis, Kubala, Suarez, Succo.

Hamburger SV: Schnoor; Krug, Kurbjuhn; Werner, Meinke, Wulf; Neisner, Dehn, Uwe Seeler, Stürmer, Dörfel.

Arbitrul belgian Versyp, un domn cam voluminos, avea să ne dovedească că în poftă aparținătorilor era un arbitru excelent.

Dehn și Wulf își schimbă locurile între ei și această manevră tactică avea să dea rezultate. Eram în atac. Klaus Stürmer ajunge cu mingea în marginea careului când mijlocașul Verges îl „cosește” pur și simplu. Lovitură liberă pentru noi. Wulf, care juca acum în atac, își potrivește mingea și trase cu stingul, puternic, peste zid, în colțul din stînga. Lui Ramallets nu-i rămasese altceva de făcut decât să scoată mingea din plasă: 1-0 pentru noi!

Aceasta se întâmplă în minutul 59. Ne îmbrățișăram de bucurie, dar numai pentru câteva clipe, apoi goana după minge reîncepu.

Minutul 67. La mijlocul terenului am început să țesem o combinație: Stürmer către Wulf, acesta către Werner, care-i trimise balonul înapoi lui Wulf. În acest timp, eu am fugit înainte, pe extrema dreaptă și eram liber. Wulf m-a văzut și mi-a trimis mingea. Eram în apropierea fanionului care marca colțul drept al terenului, cu mingea la picior. Ce fac acum? Centrez? Cu tot unghiul imposibil, m-am decis să trag. Mingea urmă o traiectorie puțin curbă și intră în plasa spaniolilor fără ca vreun jucător să o fi atins. Era un gol „à la Rahn”, de genul prin care extremul drept al naționalei se făcuse atât de cunoscut. Conduceam acum cu 2-0.

Scorul general ne era acum favorabil cu un gol. De aici încolo nu ni se mai putea întâmpla nimic, ziceam noi, căci eram mereu în atac. Dar nu e bine, vorba proverbului, „să zici hop pînă n-ai sărit șanțul”. Minutul 88 trece. Minutul 89 trece și el. Tribunele încep să se sărbătorească prin scandări și cîntece. Totul se rezuma acum la a ține mingea pentru ca spaniolii să nu intre în posesia ei. Ne pasam unul altuia la centrul terenului. Jucul urma să se termine peste câteva secunde și așteptam fluierul final. Deodată, Foncho, fundașul spaniol, sări printre noi și cu un efort uriaș intră în posesia mingii. El pasă imediat lui Suarez care făcu cîțiva pași trimițînd, apoi balonul în careul nostru. Acolo se afla Kocsis. Mare specialist în jocul cu capul, el imprimă mingii o rotire primejdioasă, care-l făcu pe portarul nostru Schnoor să plonjeze în gol, iar mingea intră în plasă!

Am rămas ca trăznii! Asta nu avea

voie să se întâmple. Și în aceeași clipă răsund și fluierul final, care nu ne mai folosi la nimic. Urma să aibă loc un al treilea joc, pe teren neutru, și în aceste condiții profesioniștii spanioli erau avantați.

E adevărat că am învins o echipă de talie mondială cu 2-1, dar nimeni nu era bucuros, cu toate că am făcut și un joc foarte bun. Și tribunele amuțiseră. Spectatorii, ca și noi, erau profund impresionați de deznodămîntul final...

Amăriți, stăteam în cabine. Nimeni nu scotea o vorbă, nimeni nu putea înțelege cum de s-a ajuns la acest gol care ne ră-

Stilul acrobatic al lui Uwe Seeler este elocvent ilustrat de această fotografie, în care-l vedem (tricolor alb) în duel cu apărătorul Güttgemanns, de la Eintracht Braunschweig

pea efectiv în ultima secundă roadele muncii noastre. Seara, la clubul nostru, un cunoscut mă întreabă: — Cum de a fost posibil așa ceva, Uwe? — Nu știu nici eu, i-am răspuns cu un sentiment de profundă amărăciune.

— Așa ceva nu s-ar fi întâmplat niciodată unor profesioniști!, exclamă un ziarist. Această „scăpare” a ziaristului l-a transpus pe Günther Mahlmann într-o furie de nedescris. — Aș putea să știu și eu ce ar fi făcut niște profesioniști mai mulți?, urlă el. Eu îmi aduc aminte de cu totul alte lucruri pe care le fac profesioniștii!

Günther Mahlmann era cu trup și suflet devotat echipei și pentru el un joc nu era numai interesant sau nu... L-am văzut literalmente prăbușindu-se pe banca lui, când a căzut golul acela nenorocit și îngropîndu-și capul în mîini... Incriminările nu ajută la nimic. N-aveam altceva de făcut decât să încercăm să ieșim la liman în al treilea joc.

Acest al treilea joc avu loc numai o săptămînă mai tîrziu, la 3 mai 1961, la Bruxelles. Noi am fost cazați la hotelul „Prince Leopold”, în mica localitate Hoylaert, de lângă Bruxelles.

Ne-am antrenat în prețuia meciului pe stadionul Anderlecht, în același timp cu Barcelona și o echipă o supraveghea pe cealaltă. Și acum eram urmărit de ghinion. Portarul nostru de rezervă, Krämer, își luxă brațul, în timp ce titularul, Schnoor, rînit și el la mină, purta brațul într-o eșarfă. Totuși, în ziua jocului, el apără între buturi...

Barcelona introduse „artilerie grea” în echipă. Pentru prima oară îl aveam în față și pe Czibor. Echipa apără în formația: Ramallets; Foncho, Garcia; Verges, Gensana, Segarra; Kubala, Kocsis, Evaristo, Suarez, Czibor. Publicul, printre care se aflau și cîteva mii de suporteri germani, ne salută cu multă simpatie. Înainte de începerea meciului, jucătorii de la F.C. Barcelona ne dădură buchete de flori.

În minutul 8 am ratat o mare ocazie. Stürmer îi pasă lui Dörfel, acesta mie, iar eu, singur cu mingea, am tras peste bara transversală. În minutul 10, i-am pasat eu

mingea lui Klaus Stürmer care trase imediat și cu putere, dar Ramallets reținu balonul. Nici spaniolii nu se puteau lăuda cu mai mult. În minutul 16, Schnoor reținu sigur un șut bombă al lui Kocsis. În minutul 28 arbitrul acordă spaniolilor o lovitură liberă indirectă. Kocsis îi dădu mingea lui Kubala, acesta trase fulgerător, dar nu făcu decât să zguduie bara verticală. Werner prinse mingea rîcoșă din bară și cu capul o expedie în corner. În minutul 36 îmi veni tarăși rîndul la tras... și din nou peste bara transversală.

Minutul 43. Schnoor respinse un șut al lui Kocsis cu piciorul, dar mingea se rostogoli exact în fața lui Evaristo. Șut... Și 1-0 pentru Barcelona! Și asta tocmai în faimosul minut psihologic dinaintea de pauză...

Cu toate eforturile noastre din repriza a doua, nu am reușit să egalăm. Spaniolii începură să tragă de timp și țineau mingea cît puteau de mult. Trebuie să recunoaștem însă că o făceau în mod elegant și spectaculos. Noi încercam mereu să străpungem apărarea și să ne creăm ocazii, dar degeaba. În minutul 89, am fost faultat în timp ce mă apropiam de careu. Werner execută lovitura, ușor, în careu, de unde eu, cu capul, am trimis-o lui Dörfel care însă „rată”. Aceasta a fost ultima noastră ocazie de a egala. Și odată cu terminarea partidei, se termină și rolul echipei Hamburger SV în Cupa Campionilor Europeni, ediția 1960/61.

Patru săptămîni mai tîrziu, în finala de la Berna, spaniolii aveau să piardă la rîndul lor în fața echipei portugheze Benfica

nu se ascundea de loc patima subiectivă care la Göteborg era cît pe-acî să ne distrugă nervii.

Echipa noastră a intrat pe teren în următoarea formație: Fahrian; Nowak, Schnellinger; Schulz, Erhardt, Giesemann; Kraus, Schäfer, Seeler, Szymaniak, Brülls. Schäfer cîștigă aruncarea cu banul și decise ca echipa să joace în prima repriză cu soarele și cu vîntul în față.

Chilienii avură lovitura de începere și începură să ne asalteze de parcă ar fi vrut să ne dea din primele secunde lovitura de grație. Dar la fundășul Nowak, de la Schalke 04, era efectiv „cap de linie”. El deposea pe orice atacant chilian de minge, împingînd balonul (și jocul) mereu înainte. Un asemenea balon ajunse și la mine și încercai să marchez cu capul. Lovitura era însă slabă și imprecisă. Portarul Escuti nu avu nici o dificultate de a culege mingea.

Apoi atacară din nou chilienii. Spectatorii erau entuziasmați de jocul echipei lor și o încurajau din ce în ce mai tare. Publicul vroia să vadă goluri. Apărarea noastră se ținea bine. E adevărat, de cîteva ori am venit pînă și eu în ajutorul ei, dar acest lucru era de fapt inutil căci primejdiile la poarta noastră erau ca și inexistente.

Veni și minutul 21. Hans Schäfer îmi făcu semn să alerg înainte și print-o pasă într-adevăr ideală mă pune în poziție de șut. În acest moment, un apărător chilian mă împinse cu coatele pentru a mă îndepărta de minge, iar eu am căzut cît eram de lung. Arbitrul scoțian, Davidson, reacționează prompt și arată punctul de la 11 metri. S-au făcut auzite cîteva fluierături, dar trebuie să recunosc că publicul a fost foarte disciplinat. De altfel, întreaga presă chiliană, adresîndu-se publicului, îi ceruse acestuia o atitudine cît mai disciplinată pentru a vedea un joc frumos în meciul cu noi și pentru a se uita cele întimplăte în timpul partidei cu Italia, cînd s-au petrecut „lucruri mari”...

Szymaniak își potrivește mingea, îl păcăli pe Escuti, care se aruncă în partea opusă, și expedie mingea ușor, pe lângă bară în plasă. Conduceam cu 1-0... Pînă la pauză chilienii erau aceia care atacară mai mult, dar apărarea noastră rezolvă cu bine toate situațiile.

În timpul pauzei, antrenorul nostru, Sepp Herberger, și asistentul său, Helmut Schön, ne dădură sfaturile de rigoare. Apoi, din nou pe teren. Primele 15 minute din repriza a doua trecură sub semnul unei dominări foarte accentuate a gazdelor. Apoi, treptat, treptat, începă să ieșim și noi din jumătatea noastră de teren și spectatorii începă să ei să înțeleagă că noi sintem în continuare ofensivi, cu toată perioada de dominare a echipei lor favorite. Apărarea chiliană se apăra din toate puterile, iar eu personal eram supravegheat în același timp și de un fundaș și de un mijlocaș. Aproape că mă călcau pe picioare, atât de aproape stăteau de mine, urmărindu-mi fiecare mișcare.

Dar și noi șiam să marcăm bine adversarii. Nowak era umbra lui Ramirez, Tohar nu-l putu ocoli deloc pe Szymaniak, iar Moreno era în permanență blocat de Giesemann. În cazul în care chilienii ar fi reușit să pătrundă (și au și făcut-o), Schnellinger și, în ultimă instanță portarul nostru Fahrian, aveau să lămurească situațiile periculoase.

Totuși se întâmplă și în repriza a doua ca eu să fiu nevoit să vin în ajutorul apărării, căci pentru cîteva minute situația devenise critică. Chilienii traseră cîteva șuturi frumoase de la distanță, dar de două ori avură mare ghinion, căci Landa trase în bară iar Ramirez milimetric pe lângă poartă.

Minutul 82. Brülls centră în mijlocul careului și mingea se afla cam la un metru înălțime. Mi-am dat imediat seama că va fi imposibil s-o ating cu piciorul și totuși trebuia să intru în posesia ei. Am sărit deci la semi-inălțime, înainte, executînd un plonjon, am lovit mingea cît am putut de tare cu fruntea și... 2-0 pentru noi.

În ultimele minute am fost literalmente asediați de echipa gazdă, dar nici noi nu eram începători și am reușit să păstrăm rezultatul pînă la fluierul final. Recunosc că chilienii știau să și piardă. Nici publicul nu se zgirci cu aplauzele la adresa noastră cînd am ieșit de pe teren. Prin această victorie asupra țării gazdă, am cîștigat grupa B de la Santiago, calificîndu-ne în sferturi, alături de echipele Uniunii Sovietice, Chile, Iugoslavia, Braziliei, Angliei, Ungariei și Cehoslovaciei.

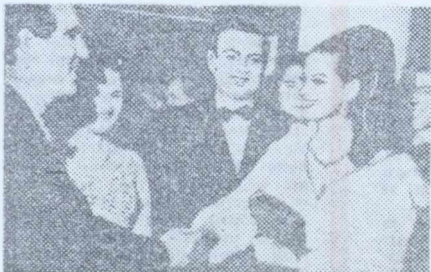
Pînă la disputarea sferturilor mai aveam cîteva zile. Jocul împotriva chilienilor avusesse loc la 6 iunie, iar meciul nostru din sferturi, împotriva Iugoslaviei, urma să aibă loc la 10 iunie, tot la Santiago. Chile avea să întîlnească echipa Uniunii Sovietice la Arica, Brazilia avea să joace contra Angliei la Vina del Mer, iar Ungaria contra Cehoslovaciei la Rancagua. În aceste cîteva zile aveam timp să ne odihnim un pic, mai ales că trebuia să ne și revenim după micile accidente.

Era pentru a treia oară consecutiv că întîlneam echipa Iugoslaviei în cadrul unui campionat mondial de fotbal. În 1954, în Elveția, echipa noastră eliminase Iugoslavia în sferturile de finală cu 2-0; în 1958, în Suedia, tot în sferturi, am cîștigat cu 1-0.

(Va urma)

Traducere de RADU HERBAY

H.H. — PRODUCĂTOR DE FILME

H.H. își felicită viitoarea interpretă a rolului principal din filmul său, Claudia Cardinale

Nu-i nimic senzațional în această întâlnire dintre cunoscuta Claudia Cardinale, și nu mai puțin cunoscutul Helenio Herrera (în stînga). Antrenorul lui Inter va fi producătorul unui film în care rolul principal îl va deține actrița italiană. Se pare că spre această nouă carieră se îndreaptă H.H., după cum se pare că Inter și președintele său Moratti sînt gata să se despartă de „vrăjitor”, mai cu seamă că în actualul campionat echipa ocupă un loc puțin onorabil în raport cu pretențiile clubului și ale „tifosilor”.

„MOMENTUL ANULUI 1967“

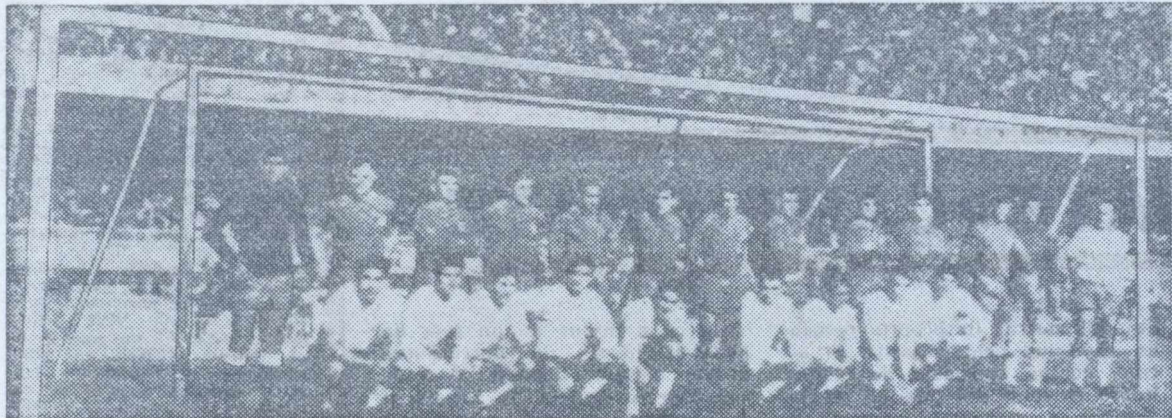
Cu această temă a fost organizată la Dortmund o expoziție de fotografii sportive. Locul întâi a fost obținut de un fotoreporter din Praga care a trimis fotografia de mai sus înfățișînd tabela de marcat a meciului Cehoslovacia — Irlanda din „Campionatul Europei”, meci terminat cu surprinzătoare înfrîngere a reprezentativei cehoslovace (1-2).

Obiectivul aparatului fotografic a surprins uriașă tabelă de marcat cu câteva momente înainte de sfîrșitul celor 90 de minute și cu un grup de spectatori cehoslovaci dezamăgiți.

„PORȚILE LUI BOULOGNE“ AU EȘUAT...

Interesantă experiența făcută recent la Barcelona. Două formații spaniole s-au întîlnit într-un meci disputat pe un teren care prezenta o mare noutate: porți de dimensiuni mai mari decît cele obișnuite. Portarii s-au văzut în situația, foarte dificilă de altfel, de a împiedica mingea să intre în plase montate pe două porți înalte de 3 m și lungi de 10 (față de 2,44 m și 7,32 m, dimensiunile curente). Erau porți așa cum a propus cunoscutul antrenor francez Georges Boulogne. Dimensiunile astfel „corectate” au atras o avalanșă de șuturi de la toate distanțele... de la 30, 40, 50 de metri. E drept, numărul golurilor marcate a fost mare; meciul s-a încheiat cu scorul de 9-6. Dar de joc constructiv, de combinații frumoase, de angajamente fizice în sensul propriu al termenului nici vorbă! Jocul a fost static, unica preocupare a jucătorilor fiind — o dată trecută linia mediană a terenului — căutarea unei poziții de șut, după cum comentează revista pariziană „Miroir du football”. Așadar, „porțile lui Boulogne” au eșuat la primul experiment. N-au făcut fotbalul mai dinamic, mai spectaculos, deși s-au marcat 15 goluri. Să mai așteptăm însă, și alte experiențe. În cliseul de mai jos echipele fotografiate înainte de meci în fața celor două rînduri de porți: cea experimentală — în prim plan, și cea actuală — mai în fund.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

CAMPIOANE...

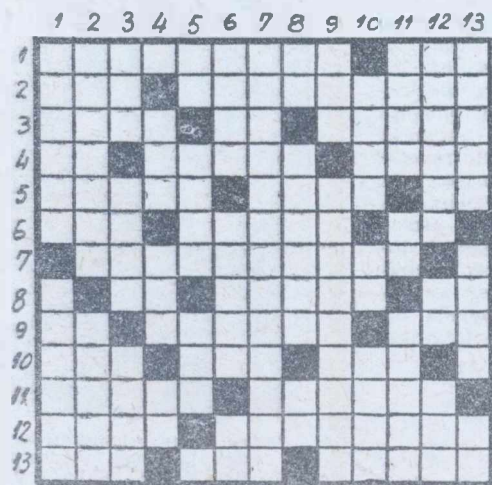
ORIZONTAL: 1) Printre primele campioane — Punct marcat. 2) Antrenor federației Chineze și Rîpensi. 3) Linistită — Munteanu Paul — Dormitor. 4) Teme! — Campioana de anul trecut — Momeală. 5) Grandioase — Urul din

frații Nunweiller — Și (fr.). 6) Aceea — Fost jucător la I.T.A. — Notă. 7) Substanță gelatinoasă — Prieten. 8) Servește! — Bine copt — Notă. 9) Călinoiu Valeriu — Avion fără motor — Nu e bună. 10) Sol de pește — Inelele virstei — Campioana din Arad. 11)

Ridicat — Orașul U.D.R.-ului, campioana din 1930-31. 12) A așeza — Pase în careul advers. 13) Răsărit — Cîștigătoare la „B” în 1967 — Din vechime.

VERTICAL: 1) Echipă din Brașov, campioană în 1927-28 — Colective fotbalistice. 2) Prima campioană — Campioana din Splai. 3) Ogor — Orașul C.S.M.S.-ului, cîștigătoare în „B” în 1960 și 1962 — Îngruire. 4) Armă primitivă — Clei — Pronume. 5) Netel — Poetici antici — Larg. 6) Vreme — Pe el se proiectează imaginile — Club Sportiv. 7) A asupri — ...Tricolor, campioana din 1940-41. 8) Nichel — Campioană în mai multe rînduri — Ene! 9) Experti — Femeie de serviciu. 10) Antrenor al campionilor din 1966 — Textilă — Cu el se mătură. 11) A termina — Fotbal Club — Neînscrîș. 12) Orașul campioanei din 1948-49 — Roman Eugen — Suprafețe. 13) Sistem defensiv — De multe ori campioană a Spaniei — Pană.

Leonida CIAHNO
Tîrgu-Mureș

„CEL MAI BUN“ IN 22 DE ȚĂRI

Recapitulînd rezultatele anchetelor pentru stabilirea celui mai bun fotbalist pe anul 1967 în diferite țări europene, ajungem la acest interesant tabel, pe care-l oferim în primul rînd statisticienilor:

Anglia: JACK CHARLTON (Leeds United).
Belgia: FERNAND BOONE (F.C. Bruges).
Bulgaria: DIMITAR PENEV (T.S.K.A. Cervenno Zname Sofia).
Cehoslovacia: JAN GELETA (Dukla Praga).
Danemarca: JOHNNY HANSEN (Vejle BK).
Elveția: KARL ODERMATT (F. C. Basel).
Franța: BERNARD BOSQUIER (A. S. St. Etienne).
Italia: LUIGI RIVA (U. S. Cagliari).

Iugoslavia: DIMITAR OSIM (Jelezniciar Sarajevo).

Luxemburg: ROGER PILOT (Standard Liege, în prezent).

Olanda: EDDIE PIETERS-GRAAFLAND (Feyenoord Rotterdam).

Irlanda de Nord: GEORGE BEST (Manchester United, în prezent).

Polonia: WLADZIMIERZ LUBANSKI (Gornik Zabrze).

Portugalia: EUSEBIO F. DA SILVA (Benfica Lisabona).

R. D. Germană: DIETER ERLER (F. C. Karl Marx-Stadt).

R. F. a Germaniei: GERHARD MÜLLER (Bayern München).

Scotia: WILLIAM McNEILL (Celtic Glasgow).

Spania: JOSE MARTINEZ PIRRI (Real Madrid).

ROMANIA: NICOLAE DOBRIN (F. C. Argeș Pitești).

Suedia: INGVAR SVAHN (Malmö FF).

U.R.S.S.: EDUARD STRELTOV (Torpedo Moscova).

Ungaria: FLORIAN ALBERT (Ferencváros Budapest).

O adevărată colecție de „stele” europene.

DESTĂINUIRILE A OPT PORTARI CELEBRI

Așa cum s-a mai anunțat, ziaristul austriac Kurt Castka a întrunit într-o carte cu titlul „De la Zamora la Iașin” amintirile unora dintre cei mai cunoscuți portari ai lumii. Iată mai jos crîmpeie din destăinuirile acestor fotbaliști celebri, cuprinse în amintita carte:

RICARDO ZAMORA (Spania): „Părerea mea este că azi se practică un fotbal mai bun. A crescut tehnica, antrenorii sînt mai bine pregătiți ca în trecut. Iese în evidență jocul colectiv, dar scade numărul vedetelor. Azi într-o echipă găsești una sau două vedete; în felul acesta nici publicul nu mai savurează numerele vedetelor, ca acum 2-3 decenii, cînd echipa se compunea numai din celebrități”.

RUDI HIDEN (Austria) își amintește cu plăcere de meciul de la 24 aprilie 1932 de la Viena — cînd toate privirile se îndreptau spre fotbalul austriac — între Austria și Ungaria, în formațiile: AUSTRIA: Hiden — Schramseis, Blum — Braun, Hoffmann, Nausch — Zischek, Gschweidl, Sindelar, Schall, Vogel. UNGARIA: Szabo — Takacs I, Mandi — Lyka, Kalmar, Lazar — Zavadski, Toldi, Turay, Cseh, Kohut. „Nici în vis nu ne-am fi putut gîndi că meciul se va termina cu 8-2 pentru noi. Wunderteamul nostru a prins atunci o zi mare”.

FRANTISEK PLANICKA (Cehoslovacia): „Dacă aș începe din nou fotbalul, nu m-aș mai face portar, ci atacant. În vreme ce înaintașul poate greși, portarul nu are voie să comită nici o inexactitate”.

Elvețiatul **ERWIN BALLABIO** sfătuiește pe cei mai tineri: „Ca să ajungi vedetă trebuie să te antrenezi mult, dar succesul depinde mult de modul de viață al jucătorului. Cariera fotbalistului este scurtă așa că merită sacrificii”.

FRITZ HERKENRATH (R. F. a Germaniei): „Nu există altă ramură de sport, afară de fotbal, care să exercite o atracție mai mare asupra tineretului. Fotbalul mi-a fost cel mai bun amic”.

WALTER ZEMAN, „tigrul”

Gyula Grosics — unul din eroii cârții, arbitruînd un joc între două echipe școlare

din Hütteldorf, celebrul portar austriac își aduce aminte de unul din meciurile Ungaria—Austria: „Nu am avut nici un moment de răgaz, poarta fiind supusă unui bombardament continuu al atacanților maghiari. La un șut al lui Kocsis-am respins balonul printr-un plonjon disperat, dar tot la el; acum mingea se îndreptă spre colțul celălalt al porții mele. Cu un efort mare îl resping din nou. În felul acesta am putut părași gazonul cu un foarte onorabil, pentru noi, 1-1.”

GROSICS GYULA (Ungaria): „Nu am fost un portar static. Rămîneam pe linia porții numai atunci cînd atacul se apropia mult de mine. Altfel ieșeam pe linia de 5,5 m. sau chiar și mai în față, pînă spre linia de 16 m. La meciuri amicale, de club, jucam uneori extrem drepă. Acest lucru m-a ajutat să cunosc în amănunt secretele atacanților, mai ales fentele, împrejurare care mi-a fost utilă în perfecționarea pe postul de specialitate”.

LEV IAȘIN (U.R.S.S.). În 1960 ziaristul francez l-au supranumit „Zamora de astăzi”: „Oricine ar fi adversarul, am o mare emoție înaintea partidelor. Mă retrag într-un colț, simt nevoia să fiu singur, dar — bineînțeles — nu din cauza fricii. Nu știu ce e teama nici pe teren și nici cînd conduc automobilul”.

MECIUL UNGARIA — U.R.S.S. VĂZUT DE ALBERT

Se știe că sferturile de finală ale Cupei Europei vor pune față în față reprezentativele Ungariei și U.R.S.S., o adevărată finală. Iată ce a declarat internaționalul maghiar Albert cu privire la acest meci: „În 1967 am obținut o serie de succese cu echipa națională. În palmaresul înfîlîrilor dintre reprezentativele Ungariei și U.R.S.S. figurează opt meciuri, dintre care noi am cîștigat numai unul; de data aceasta vom face totul pentru a obține un al doilea succes fiind mai ales conștient de faptul că apărarea noastră s-a întărit foarte mult față de un trecut nu prea îndepărtat, iar atacul s-a remarcat în permanență”.

VARIETĂȚI • VARIETĂȚI • VARIETĂȚI

UN SINGUR GOL ÎN 32 DE ANI!...

Cînd atacantul Alan Campbell a marcat un gol pentru echipa sa, Charlton, în meciul cu Millwall, din campionatul ligii a II-a engleze, tribunele au izbucnit în urale, marcînd un mare eveniment: era primul gol înscris în 32 de ani într-o partidă între aceste două echipe! Înfrîngerea s-a încheiat cu scorul de 1-0 pentru Charlton. Un adevărat record...

AȘA REFERINȚE, MAI RAR...

Echipa „Mustangs” din Chicago (S.U.A.) are ca antrenor un belgian, pe nume de Fred Forgeur. Pînă aici nimic neobișnuit, ca și faptul că Forgeur este un fost fotbalist. El însă, a făcut carieră în S.U.A. mai întîi la... circ, ca acrobat la trapez și apoi ca echilibrist pe un monociclu! Cu aceste... referințe s-a apucat de meseria de antrenor.

TOȚI PENTRU UNUL

Un fapt interesant s-a petrecut la un meci regional din Belgia, între echipele Oostkamp și Ardooie. Un jucător al echipei Ardooie s-a dat la acte de violență contra arbitrilor, care însă nu l-au putut identifica în învălmășeala produsă, cu toate investigațiile făcute. Clubul n-a avut să-l dea numele și atunci, pe baza reclamației arbitrilor, forul regional de judecată a decis pur și simplu suspendarea și a celor 11 titulari și a celor două rezerve pînă cînd va fi făcut cunoscut numele vinovatului. Ceea ce s-a și întîmplat pînă la urmă.

DE 20 DE ANI LA ACEEAȘI ECHIPA!

Echipa se numește Malakoff și are sediul într-un cartier mărginaș al Parisului. Deși amatoare, ea a reușit însă în actuala ediție a Cupei Franței, să elimine clubul profesionist din Grenoble. Este o performanță. Dar ea este întrecută de alta: de 20 de ani nu și-a schimbat antrenorul! Acesta se numește Yves Cros și este fost campion al Europei la atletism (stafeta 4 x 400) și finalist olimpic la

400 m garduri, la Londra în 1948. Mai poate mira faptul că jucătorii săi știu să alerge bine?...!

GEMENI ȘI I.A... MANIFESTĂRI

Într-o echipă amatoare Bruck, din R. F. a Germaniei, joacă doi frați gemeni, Peter și Paul Hartl. Cu prilejul unui meci de campionat, ei au fost eliminați simultan, pentru același motiv: înjurii colective la adresa arbitrilor. Adevărat spirit de familie...

Fotbal

REVISTĂ SĂPTĂMINALĂ
Redacția și adresa: București, Bd. Mărăști 26,
raionul 30 Decembrie, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel C. Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teacă, Dumitru Tomescu, Ștefan Trandafirescu (redactor-șef adjuncți), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Bobocșa

ECHIPA BRAZILIEI A ÎNCEPUT SĂ FIE PEA SCUMPĂ PENTRU EUROPENI...

Despre turneul european, din acest an, al reprezentativei Braziliei ne-am mai ocupat în coloanele revistei noastre. Spuneam atunci că el constituie o etapă de pregătire, minuțioasă și severă, în vederea unei revanșe mult dorite în țara lui Pele.

Dar nu-i singura acțiune întreprinsă de federația braziliană și nici ultima. Și pentru că vastul plan de pregătire prezintă multe lucruri interesante, înainte de a trece la faptele care susțin titlul acestui material, să schițăm, câteva din cele mai importante acțiuni anunțate de Joao Havelange, președintele Confederației braziliene de sport, într-o convorbire avută cu un reprezentant al ziarului parizian „L'Equipe”.

PUNCTUL DE PLECARE: SURPRIZILE DIN ANGLIA

„Mai întâi am căutat să înțeleg de ce am fost învins în Anglia”, a subliniat Joao Havelange și pe baza concluziilor trase s-a plecat la reorganizarea echipei naționale. Pornind de la surprizele avute în Anglia, la C.M. 1966 (progresul rapid al fotbalului european în domeniul pregătirii atletice și tehnice, precum și arbitrajul mult prea tolerant decât în America de Sud), ca și de la constatarea că o serie de jucători brazilieni n-au dat randamentul sperat pentru că au trecut prea repede de la cluburi modeste la pretențiile unui fotbal de prim rang, confederația braziliană a luat o serie de măsuri încă de anul trecut privind: reorganizarea ansamblului de competiții interne, crearea de mijloace pentru o mai bună pregătire a jucătorilor la cluburi, precum și intensificarea întâlnirilor cu rivalii lor europeni și americani. Totul pentru o revanșă mult dorită.

600 MECIURI ÎN 4 LUNI

Acțiunea continuă anul acesta, cind: a) din ianuarie pînă în mai se vor disputa campionatele pe state; b) din august pînă în noiembrie vor avea loc, în același timp, Cupa R. — Gomez-Pedrosa (15 echipe), Cupa Braziliei (20 echipe, este una din fiecare stat), Cupa Nord-Nord-Est (22 echipe) și Cupa Centru-Sud (23 echipe) — în total, deci, 80 echipe care vor susține 600 de jocuri; c) în decembrie cîștigătorii cupelor de mai sus se vor întâlni în finală; d) în iunie — iulie și în noiembrie 15 meciuri pentru națională; e) antrenorul federal Aymore Moreira va sta 6 săptămîni în Europa (Frankfurt pe Main, Köln, Milano, Londra, Glasgow, Lisabona și Paris) pentru a se documenta asupra fotbalului european.

TURNEE PESTE HOTARE

Progresul pleacă vineri în Ungaria, unde are perfec-tate pentru datele de 18 și 20 februarie două partide la Szeged cu o echipă locală. De aici, bucureștenii vor pleca în Iugoslavia, pentru un joc la Zrenjanin cu Proleter (25 februarie) și altul la Subotica cu Spartak (27 februarie).

Timpu nefavorabil a împiedicat pe Dinamo București să joace la Istanbul, astfel că a renunțat la meci și a plecat din Turcia în Iran.

F.C. Argeș se află în prezent în R. D. Germană. La 17 februarie va juca la Dresda cu Dynamo, iar la 21 la Schwerin. În aprilie, pitește-nii vor întreprinde un turneu în Israel.

Miercuri seară au plecat în U. R. S. S. echipele Universitatea Craiova și Petrolul Ploiești. Prima va participa la un turneu la Dușambe: la 17 februarie cu Energetic Dușambe, la 23 cu Polonia Bytom (Polonia) și la 28 cu Pamir Leninabad; turneul ploieștenilor va avea loc la Ashabad: 18 februarie cu Stroitel Ashabad, la 26 cu L. K. S. Lodz (Polonia) și la 27 cu Alka Frunze.

PRONOSPORT

1. Bologna — Lanerosi	1
2. Brescia — Mantova	1
3. Cagliari — Fiorentina	1
4. Milan — Inter	2
5. Napoli — Spal	1
6. Roma — Sampdoria	x
7. Torino — Juventus	x
8. Varese — Atalanta	1
9. Bari — Catania	1
10. Genoa — Catanzaro	x
11. Padova — Palermo	x
12. Reggina — Verona	1
13. Potenza — Foggia	1

- Franța a renunțat la meciul cu foștii campioni mondiali
- Alternative: la București sau Belgrad, la Praga sau București?

O NOUA VARIANTA A TURNEULUI EUROPEAN

Cele 15 jocuri ale naționalei (care va fi radical schimbată față de cea din Anglia, care va prefigura pe aceea din 1970 și în care e posibil chiar ca Pele să nu joace) urmează să fie ȧșalonate pe un traseu oarecum diferit față de cel cunoscut, după cum a anunțat Havelange: 9 și 12 iunie la Rio și Sao Paulo cu Uruguay; 16 iunie la Paris cu Franța sau la Frankfurt pe Main cu R.F.G.; 20 iunie la Varșovia cu Polonia, 23 iunie la Praga cu Cehoslovacia, sau la București, cu România, 26 iunie la Belgrad cu Iugoslavia sau la București, cu România, 30 iunie la Lourenço-Marques (Mozambic) cu Portugalia (pentru inaugurarea unui stadion), 7 și 10 iulie la Mexico cu Mexic, 14 și 17 iulie la Lima cu Peru, în noiembrie cîte două jocuri cu Mexic la

Rio și Sao Paulo și cu Chile la Santiago. Să amintim și programul din 1969: cîte două jocuri acasă cu Anglia, R.F.G. și Argentina (în iunie), preliminariile C.M. cu Venezuela, Columbia și Paraguay (Iulie).

PREA SCUMPI

Itinerarul însă, poate suferi modificări. Una este determinată de renunțarea federației franceze la meci pentru dificultăți de organizare. L. Dugauguez, selecționerul francez, a fost mai explicit: „.....Condițiile sînt destul de riguroase, mai ales pe plan financiar: 20.000 dolari plus cheltuielile de întreținere și cazare pentru 32 de persoane. Adăugînd și cheltuielile de organizare și pe cele de pregătire a echipei naționale, înseamnă că vom atinge o regulă prea mare. Astfel că ne este imposibil să primim Brazilia, cu tot regretul meu”.

Așadar, brazilienii au început să fie prea scumpi în Europa, din moment ce o federație înzestrată financiar consideră că 20.000 dolari și organizarea jocului impun cheltuieli care nu pot fi suportate. Prevăzătorii, sud-americații și-au fixat o rezervă de meci pentru 16 iunie.

De asemenea, nici partida de la 26 iunie nu-i certă. Ziarul „Fotbal” din Zagreb anunță că probabil înțînirea Iugoslavia—Brazilia și o condiționează de posibilitatea de plată a sumei de 20.000 dolari, lăsînd să se înțeleagă că este mare.

Brazilienii însă, duc paralele tratative și cu federația română. Ei se declară dispuși să accepte o partidă cu reprezentativa țării noastre, la 23 sau 26 iunie, în aceleași condițiuni puse francezilor (o sumă fixă de 20.000 de dolari, cazare, întreținere și transport pentru 32 de persoane).

Din propunerea de date rezultă că pentru brazilieni este incert și jocul cu Cehoslovacia, prevăzută în programul de mai sus la 23 iunie.

Toate aceste fapte la un loc duc la concluzia că la ora actuală o parte din turneul brazilienilor este incert datorită pretențiilor materiale prea ridicate care nu convin multor federații europene.

Aymore Moreira, numit cu două luni în urmă în funcția de antrenor al reprezentativei Braziliei, la una dintre primele reuniuni ale selecțio-naților

● CAMPIONATE ● CAMPIONATE ●

ANGLIA. Manchester United are un următor leuez: Leeds. Clasamentul primei lięi a campionatului englez nu se poate lăuda cu exprimarea unei depline regularități în desfășurarea întrecerii. Nu mai puțin de 12 echipe au cîte un meci restant, alte formații au disputat cîte două și trei meciuri peste media numărului de partide a majorității formațiilor. Desi cu două jocuri mai puțin decît Leeds, clasată pe locul doi, Manchester United are un punct avantaj față de această oficială secundă a sa. Dintre următoarele care ar putea o încomoda, Liverpool se află — cu același număr de partide disputate (27), — la cinci puncte distanță. Presa engleză de luni, dedică multe coloane „Inimii de leu”, lui Haynes, fostul căpitan al naționalei, care se zbate cum și cît mai poate spre a salva echipa lui, pe Fulham, de la retrogradare. Dar zăburile par aruncate... deși Fulham a reușit o victorie mult gustată de tribune — cu 4—3 — în fața lui Burnley. Golgeteri: luptă strînsă în clasament. Conduce Davies (Southampton) cu 18 goluri. Îl urmează cunoscutul Hurst (Westham) cu 17 goluri, Burrows (Sunderland) și Best (Manchester United) cu cîte 16 goluri.

ITALIA. Milan mulțumește căpitanului Mantoveli. În deplasare, la Mantova, liderul a obținut ambele puncte puse în joc în partida cu ultima clasată, datorită u-

nui gol marcat în proprie poartă de căpitanul echipei-gazdă. Și acolo, echipa antrenată de Nereo Rocco (revenit din „exilul” de la Torino) a prezentat fotbalul cu care domină acum campionatul: o apărare foarte atentă și sigură, un foarte bun dispozitiv de control al mijlocului terenului — cu Rivera ca om-cheie — și trei virfuri de atac (lider, Prati), viclene, trăind nemaipomenit de bine să trăgă foloase din fiecare mince ce le este adresată Varese, trăiește „perioada de aur Plechi”, cum o denumește cunoscutul comentator Luigi Scarambone. Echipă căreia nimeni nu-i acorda decît „șansa de a se apăra de retrogradare, iat-o în postura de secundă a lui Milan, uitîndu-se de sus la un Torino, la un Juve sau la un Napoli.

SPANIA. Iribar: neinvins de atacul Realului. Pe stadionul Bernabeu din Madrid, portarul echipei Spaniei — Iribar — a făcut o partidă senzațională reușind să țină singur în șah faimosul atac al lui Real (cu Gento, Velasquez, Amancio etc.) în meciul cu Bilbao. Astfel că liderul a pierdut un punct pe teren propriu. Dar, cum nici Atletico Madrid și nici Barcelona, principalele sale adversare nu au reușit mai mult, situația din fruntea clasamentului se menține: Realul are mai departe trel puncte avantaj.

PORTUGALIA. Chinurile lui Benfca nu s-au terminat! Cu

toate că a invins cu un scor de handbal (8—2) pe Barreirense, ultima clasată, Benfca se vede mai departe egalată în clasament de Sporting — vechea ei rivală lisaboneză — autoarea unei victorii de pret, în deplasare, în fața lui Tirsense (5—3). Etapa de duminică a fost extrem de favorabilă celor mai cunoscuți suțeri ai campionatului. Eusebio (Benfca) și Figueiredo (Sporting) au marcat cîte patru goluri, Arthur Jorge (Academica) și Torres (Benfca) cîte trei.

GRECIA. Panathinaikos n-a spus încă ultimul cuvînt! În întrecerea celor trei mari echipe ale campionatului (A. E. K. — Panathinaikos—Olimpiakos) în editia actuală a intervenit o formație mai puțin cunoscută: Aris Salonice. Ea talonează pe lider A.E.K., la numai un punct distanță și se află, deocamdată, deasupra lui Panathinaikos și Olimpiakos. Dar înfrîngerea pe care Panathinaikos i-a administrat-o (5—0) arată că Aris va avea destule asalturi de suferit pînă la terminare, poziția sa rămînînd nesigură. Cronicarii de fotbal din Atena socotesc că A.E.K. va suporta foarte repede asaltul lui Panathinaikos. Aceasta din urmă a reușit să depășească o criză de formă care a urmărit-o un timp, și a realizat jocuri mult aplaudate, recîștigînd pe mulți dintre numeroșii suțori — dezamăgiți o bucată de vreme de comportarea favoritei lor.

Ancheta asupra meciului Torino—Milan

Deoarece există o serie de bănuieți asupra modului cum s-a desfășurat partida Torino—Milan (etapa din 17 decembrie) federația italiană a ordonat efectuarea unei anchete de către secretariatul său. Informările comisiei sînt în curs. Peste 10 zile vor fi cunoscute conluziile acesteia.

Între timp, comitetul director al lui A. C. Milan se arată preocupat de pe acum de sezonul viitor unde, după toate aparențele, echipa sa va juca în C.C.E. S-a anunțat intenția achiziționării jucătorilor Riva (Cagliari) și Combin (Torino).

DIN EVENIMENTELE SĂPTĂMÎNII

● DUGAUGUEZ SOLICITA CANTONAMENTE. Selecționerul echipei naționale a Franței, Luiz Dugauguez, a solicitat federației două cantonamente de cîte o săptămînă înaintea jocurilor cu Iugoslavia, din „Campionatul European”. El ar dori să le organizeze pe amîndouă în împrejurimile Marsiliei. ● SĂRBĂTOARE NAȚIONALĂ ÎN CONGO PENTRU ECHIPA REPREZENTATIVĂ. Peste 300.000 de persoane au primit la Kinshasa echipa Congoului, cîștigătoare „Cupei Africii”. În ziua sosirii victorioșilor, activitatea în instituții, întreprinderi și școli a fost suspendată. ● ANTONINHO (SANTOS): „CEL MAI GREU LUCRU ESTE SĂ ALCĂTUIESC ECHIPA...” Recentele victorii ale lui Santos au readus echipa lui Pelé în centrul atenției. De o mare stimă, în rîndul zărilor, se bucură noul ei antrenor, Antoninho — fost jucător al lui Santos, care a pregătît pînă acum echipele de tineret ale clubului — succesorul lui Lula. El a reamănit structural echipa renunțînd la Zito, Mauro, Dorval. Noii jucători promovați de Antoninho au dat satisfacție. Întrebat care este cea mai mare dificultate a misiunii lui, el a răspuns: „Să alcătuiesc echipa. În momentul de față am 20 de jucători de valoare egală. Rezervele acceptă greu acest rol și trebuie să duc cu ei o adevărată campanie de convingere. ● GREIG — CAPITANUL LUI RANGERS — PE TUȘĂ. Primind al treilea avertisment — în campionat — din partea arbitrilor, Greig, căpitanul lui Rangers și cel mai în formă jucător al ei, va primi — automat — o suspendare de o lună. El va lipsi enorm actualului lider al campionatului Scoției. ● CURSELE OBSERVATORILOR CONTINUĂ. În preajma întâlnirilor din „Cupa campionilor europeni” se înmulțesc voiajele de „spionare” a viitorilor adversari. În locul lui Germano, plecat cu echipa de tineret la Viareggio, Benfca va trimite la Budapesta spre a urmări pe Vasas pe fostul ei portar, Costa Pereira, care lucrează în cadrul sectorului tehnic al clubului. Doi antrenori de la Sparta Praga au și urmărit meciuri ale Real Madridului în campionat. ● TITLUL ÎNTR-UN AN ȘI PLECAREA! Antrenorul brazilian Oswaldo Brandao este cu adevărat un om interesant. Venit în urmă cu un an la Buenos Aires, el a pus pe picioare pe independentă și a obținut cu ea titlul de campioană a Argentinei. Acum, cu toate rugămintele comitetului director, al petițiilor semnate de mii de suțori, al intervențiilor jucătorilor, Brandao și-a făcut valizele și luni a părăsit Argentina. Poate știe omul ce știe... ● GESTUL LUI SIVORI. Din inițiativa argentinianului, jucătorii lui Napoli au cedat prima lor la meciul cu Roma în folosul sinistratilor de pe urma cutremurelor din Sicilia. ● GARINCHA URMARIT DE JUSTITIE! Pentru vina de a nu fi achitat pen-sia alimentară celor șapte fete ale sale, Garrincha a fost deferit tribunalului. Dacă nu va achita sumele cuvenite în termenul fixat de instanță, Garrincha este pasibil — conform legilor braziliene — de pedeapsă cu închisoarea. ● O NENOROCIRE NU VINE NICIODATĂ SINGURĂ. Nu este destul că Helenio Herrera are altele neplăzuri cu Internaționale. Luni el a comis un accident de circulație, pe autostrada Como-Milano. Automobilul condus de „mag” a lovit un motociclet. Din fericire, acesta a suferit doar ușoare leziuni și recunoscîndu-l pe autorul accidentului, a declarat că nu are niciun fel de pretenții. Astfel don H.H. a scăpat doar cu consistenta amendă aplicată de agenții de circulație.

TROFEUL „OCTOGONALULUI”

Pentru acest original trofeu au luptat în finala turneului octogonal de la Santiago de Chile, F.C. Santos și reprezentativa R.D. Germană. După această ediție, el și-a stabilit rezedinta, pentru un an, în vitrina cu cupe a faimosului club din Sao Paulo.